Nr. 20. **Czwartek, 26 Stycznia 1893.** **Rok 83.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany„ dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej" kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 20 stycznia nadać najmiłościwiej radcom sekcyi w Ministerstwie skarbu: dr. Rudolfowi Achowi i dr. Wilhelmowi baronowi Kolbensteinerowi tytuł i charakter radców ministeryalnych z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 21 stycznia b. r. zamianować najmiłościwiej sekretarza ministeryalnego Edmunda Bernatzky'ego i radcę skarbowego dr. Rudolfa Mayera radcami sekcyi w Ministerstwie skarbu i nadać sekretarzom ministeryalnym tego Ministerstwa: Maksymilianowi Glommerowi i Fryderykowi Böhmowi tytuł i charakter radców sekcyjnych z uwolnieniem od taksy.

Pan Minister wyznań i oświecenia przyznał VIII klasę rangi: Tytusowi Słoniewskiemu, profesorowi żeńskiego seminaryum nauczycielskiego we Lwowie, Janowi Jabkowskiemu, profesorowi seminaryum nauczycielskiego w Stanisławowie, Stefanowi Klingowi, profesorowi żeńskiego seminaryum nauczycielskiego w Przemyślu i Antoniemu Żukowskiemu, profesorowi męskiego seminaryum nauczycielskiego w Krakowie.

Obwieszczenie.

Rozporządzeniem z dnia 10 stycznia b. r. l. 1304 uchyliło c. k. Namiestnictwo dolnoaustryackie ogłoszony tut. reskryptami z 22 lipca i 4 sierpnia 1892 l. 57.604 i 60.850 zakaz wprowadzania zwierząt racicowych z powiatu Brzeżańskiego, Podhajeckiego, Tarnopolskiego i Złoczowskiego do Dolnej Austryi.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 25 stycznia.

Nie ulega już wątpliwości, że sensacyjne i przez nikogo nieprzewidywana wiadomość o pogodzeniu się byłego króla serbskiego Milana ze swoją ex-małżonką Natalią, nie jest wymysłem obdarzonego bujną fantazyą reportera, lecz rzeczywistym faktem. Zapisuje go na czele numeru belgradzka oficyalna *Zastava*, przyczem zamieszcza kilka szczegółów, towarzyszących pojednaniu, z których zdaje się wynikać, iż pierwszy i stanowczy krok do zbliżenia uczynił Milan. Bezzwłocznie po pogodzeniu się, co jak wiadomo nastąpiło w Biarritz, gdzie Natalia spędza zimę, wysłał Milan do swojego królewskiego syna depeszę ze słowami: „Pogodziłem się z twoją matką", na co król Aleksander odpowiedział telegraficznie: „Twój telegram poruszył mnie do głębi. Godzina waszego pojednania będzie najradośniejszą w całem mojem życiu. Uściskaj za mnie moją matkę". Wieść o tym wy[illegible]warła w Serbii, zarówno w koła[illegible] rządowych, jak pośród ludności silne i radosne wrażenie, w akcie pojednania bowiem upatrują zakończenie zatargu smutnego i gorszącego, a zarazem niebezpiecznego w swych następstwach politycznych dla kraju.

Ponieważ odczuwano tam dotkliwie i głęboko złe skutki waśni w domu królewskim, przeto z podwójną skwapliwością wysnuwają z faktu pojednania pełne różowych nadziei kombinacye. Wobec tego pojawiają się głosy, które doradzają, aby na razie zadowolić się samym faktem, a nie wyprowadzać z niego dalszych konsekwencyj. Chwilowo już to samo wystarcza do pełnego zadowolenia, iż ustał wreszcie namiętny spór między rodzicami młodziutkiego króla, że król ten odtąd będzie mógł swobodnie obcować z ojcem i matką, i że ustaną zgubne i szkodliwe wpływy na rząd i ludność, a tem samem kraj będzie mógł się uspokoić i podniesie się mocno zachwiana powaga dynastyi.

Jest rzeczą zupełnie zrozumiałą, iż pisząc o tak niezwykłym wypadku, jak pojednanie Milana i Natalii, nasuwają się mimowoli refleksye o jego przyczynach i psychologicznych pobudkach. Jeżeli przypomnimy sobie to wszystko, co zaszło między królewskimi małżonkami od dnia pogromu wojsk serbskich pod Śliwnicą — w grudniu r. 1885 — aż do najnowszych czasów, jeżeli przywiedziemy na pamięć mnóstwo epizodów, świadczących o gwałtownej i niczem niepokonanej nienawiści Milana do Natalii, wtedy chcąc niechcąc będziemy musieli sobie powiedzieć, iż nagłe w dniu 13 b. m. pojednanie nastąpiło pod naciskiem nadzwyczajnych okoliczności i niezwykłych motywów. Milan Obrenowicz należy wprawdzie do charakterów zagadkowych, niepochwytnych, skorych do przerzucenia się z jednej w drugą ostateczność, pomimo to wszakże, nienawiść do Natalii tak górowała nad wszystkiemi jego uczuciami, iż niepodobna przypuścić, aby zdecydował się na wyjazd do Biarritz pod chwilowem jakiemś wrażeniem, będącem wynikiem nagłej fantazyi. Otóż to właśnie daje powód do różnych domysłów. Jedni zapytują się, czy też przypadkiem ruch antidynastyczny w Serbii nie przybrał ostatnimi czasy takich rozmiarów, iż Milan czuł się zniewolony wystąpić ponownie na widownię, ku czemu jednak koniecznem było załatwienie sporu z popularną w kraju Natalią? Z innej strony kombinują, czy chwilowo stosunki Milana nie są tego rodzaju, że pojednanie z byłą swą małżonką uważał za nieodzowną dla siebie konieczność, za ostatnią deskę ratunku. W końcu zastanawiają się także nad wersyą, wedle której impuls do pojednania wyszedł z Petersburga, a to celem użycia Milana do planów i akcyi pełnej politycznej doniosłości.

Niepodobna kusić się o odpowiedź na powyższe pytania — tu otwarte są wrota dla najrozmaitszych domysłów. Po tem wszakże co dotychczas zachodziło w rodzinie królewskiej, trudno, jak zaznacza jeden z poważnych dzienników wiedeńskich, nie dać przystępu domysłowi, że za aktem pojednania kryją się jakieś niedocieczone na razie spekulacye, które mają coś innego na celu, jak sprawienie synowi królewskiemu radości i wzmocnienie jego stanowiska.

Rada Państwa.

CLXXXVIII posiedzenie Izby poselskiej).

† **Wiedeń**, 23 stycznia. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*).

Wiceprezes Chlumecky zagaja posiedzenie o godzinie 11 m. 15.

Izba nielicznie zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy PP. Ministrowie.

Wiceprezes oznajmia, że prezydyum dostąpiło zaszczytu przyjęcia u Ich Ces. i Król Wysokości Najd. Arcyksięstwa Karola Ludwika i Maryi Teresy, oraz Najdost. Oblubieńców, Najd. Arcyksiężniczki Małgorzaty Zofii i Księcia Albrechta Würtemberskiego, a to celem złożenia życzeń Izby. Najdostojniejsi Państwo przyjęli lojalne wynurzenie to najłaskawiej, a Jego Ces. i Król. Wysokość Arcyksiążę Karol Ludwik imieniem wszystkich polecił podziękować Izbie.

Towarzystwo nauczycieli szkół średnich w Galicyi petycyonuje o polepszenie stanowiska materyalnego i polityczno-prawnego wszystkich nauczycieli rzeczonej kategoryi.

Pos. Krumbholz wnosi interpelacyę do p. Prezesa gabinetu, żądającą wniesienia projektu ustawy przeciw zmowom fabrykantów na obniżenie cen płodów rolniczych.

Na porządku dziennym dalszy ciąg szczegółowych obrad budżetowych, mianowicie nad etatem Ministerstwa obrony krajowej. Pod dyskusyą tytuł: „Kierownictwo centralne."

Pos. Gregorec rozwodzi się o zniesieniu języka słoweńskiego jako pułkowego w 7 pułku piechoty, konsystującym w Karyntyi, którto dekret opiera się na fikcyjnej podstawie, jakoby w nim nie było ani 10 prc. Słoweńców. Mowca widzi się znie-

ŚMIERĆ LUDWIKA XVI.

(21 stycznia 1793.)

We wrześniu r. z. odbywał się w Paryżu obchód setnej rocznicy obwołania republiki, która miała nibyto stworzyć dla całej Europy nową epokę sprawiedliwości i braterstwa, nową religię rozumu, nowy kalendarz i t. d. Pierwszym jej niecnym czynem było dokonane 21 stycznia r. 1793, pod pretekstem legalnych form, zabójstwo na strąconym z tronu, trzymanym w srogiem więzieniu, bezbronnym królu Ludwiku XVI, wnuku Maryi Leszczyńskiej, potomku Ludwika Świętego, reprezentancie najstarszej europejskiej dynastyi, której Francya zawdzięczała 700 lat (od r. 987) potęgi i chwały.

Proces króla przed samozwańczym trybunałem konwencyi rozpoczął się 11 grudnia r. 1792 a skończył 18 stycznia roku następnego, wyrokiem śmierci. Daremnie panegirycy teroryzmu starali się wystawić ten wyrok jako konieczny środek zabezpieczenia republiki i zażegnania wojny domowej. W rzeczywistości morderstwo tej najznakomitszej ofiary przewrotu rewolucyjnego było skutkiem dzikiego i pozbawionego wszelkiej głębszej myśli politycznej fanatyzmu skrajnej mniejszości konwencyi, popartej kilkotysięcznym tłumem wyrzutków społeczeństwa wielkomiejskiego, tudzież wstrętnego braku odwagi cywilnej po stronie większości parlamentarnej. „*L' immolation d' un homme captif et desarmé n' était qu' une concession à la colère ou une concession à la peur....*" uznał sam gorący wielbiciel rewolucyi, Lamartine. Taine w swych gruntownych pracach o początkach Francyi nowoczesnej, skonstatował, że przy zebraniu się konwencyi 21 września r. 1792 na 749 posłów, skrajna lewica Dantona, Robespierre'a, Marata i t. d. tworzyła tylko szczupłe grono około 50 członków. Na prawicy zasiadało około 180 żyrondystów, środek tworzyło chwiejne centrum — *la plaine.* Ta ogromna większość konwencyi przez 2 lata we wszystkich ważniejszych chwilach ulegała niewolniczo teroryzmowi skrajnej mniejszości, wspartej garstką proletaryatu, który występuje jako naród, a składa się „z 5000 niepoczciwych lub dzikich zwierząt, i 2000 bezecnych kobiet, a więc z żywiołów, któreby dobra policya wydaliła ze stolicy, gdyby chodziło o jej oczyszczenie." *) Oto pretorjanie jakobinizmu, którzy wymuszają na konwencyi wyrok śmierci na króla, jak niebawem wymuszą śmierć żyrondystów, i teroryzować będą Francyę aż do 9 *termidora!*

Pomimo swego gorącego uwielbienia dla teoryi republikańskich, żyrondyści, jako ludzie inteligentni, uczciwi, dobrze wychowani, brzydzący się motłochem, byli stanowczo przeciwni skazaniu uwięzionego króla na śmierć. Ci świetni mowcy nie posiadali jednak tyle charakteru i męstwa, aby w chwili stanowczej oprzeć się groźbom siepaczy, zalegających galerye, krużganki, nawet samą salę posiedzeń konwencyi. W dzień przed decydującem głosowaniem naczelnik żyrondystów Vergniaud odzywa się do hr. Segura: „Jabym miał głosować za śmiercią króla! Obraża mnie, kto mnie sądzi zdolnym do tak niegodnego czynu." Wyłożywszy następnie wymownie „straszną niesprawiedliwość, zbyteczność a nawet szkodliwość" takiego wyroku, dodaje: „Słowem, nie będę głosował za śmiercią." Nazajutrz jako pierwszy z posłów Girondy (głosowanie odbywało się według departamentów) wstępuje na trybunę i głosuje za śmiercią, pociągając swym przyprzykładem innych żyrondystów. „*Des paroles sublimes, des actes lâches! Que faire de tels hommes*" — zauważył wtedy Danton. Carnot, który także głosował za śmiercią, w swych pamiętnikach oświadcza, że król byłby został ocalony, gdyby konwencya nie była uległa obawie puginałów. Sławny Sieyès uniewinniał się pytaniem: „Jakież znaczenie miałaby moja szklanka wina w tej powodzi wódki?" i t. d.

Z tem wszystkiem wyrok śmierci zapadł właściwie tylko większością 1 głosu. Z 721 obecnych posłów 361 głosowało bezwarunkowo za śmiercią, 39 za śmiercią ale pod warunkiem odroczenia jej, 321 za banicyą lub więzieniem. **) Z tych, którzy głosowali za śmiercią króla, zapewne ani 50 nie było przekonanych o sprawiedliwości lub politycznej potrzebie takiego wyroku, reszta poświęcała życie nieszczęśliwego więźnia z haniebnego tchórzostwa przed motłochem rewolucyjnym.

Lecz odwróćmy się od tego wstrętnego obrazu niegodnej tej nazwy reprezentacyi narodowej, do jej ofiary. Król Ludwik XVI, wstąpiwszy na tron 10 maja r. 1774, w dwudziestym roku swego życia, w ciągu 18-letniego panowania popełnił dużo błędów, ale tyranem — za jakiego go ogłosił jakobinizm — nigdy nie był. Kiedy Napoleon jako pierwszy konsul zwiedził Temple, dozorca, zacięty Jakobińczyk pokazując mu pokój, w którym jako więzień mieszkał Ludwik XVI, zauważył: *C'est dans ces chambres là que nous avions le tyran.* Napoleon odparł: *Tyran? Tyran? S'il l'avait été, il y serait encore.* Bądź co bądź, jeżeli Ludwik XVI zgrzeszył, to nie nadużyciem swej władzy, lecz raczej słabością. Ale bezprzykładne klęski w tym słabym na pozór królu, tak potężnie rozwinęły uśpioną snać tylko siłę duszy, że wszedł na rusztowanie ze stałością i męztwem bohatera i męczennika.

Wieczorem 20 stycznia król gorącym dwugodzinnym, przerywanym tylko łkaniem uściskiem pożegnał się na zawsze z żoną, dziećmi i siostrą Elżbietą, następnie przed ks. Edgeworth de Firmont złożył spowiedź. O północy zasnął snem głębokim i spokojnym. Obudzony nazajutrz z rana o 5tej przez wiernego służącego Clerego, król się ubrał, wysłuchał klęcząc Mszy świętej, odprawionej w celi więziennej, przy improwizowanym ołtarzu przez ks. de Firmont, i przystąpił do Komunii.

Tymczasem blady brzask mglistego i chłodnego poranku styczniowego wkradał się przez żelazne kraty do ponurej celi królewskiej, w starożytnej wieży Templaryuszów. Z ulicy dolatuje głuchy huk bębnów, brzęk

*) Taine „Francya rewolucyjna," część II, księga IV, rozdział 7.

**) Według mylnych obliczeń Lamartina w „Dziejach żyrondystów" większość głosujących wprost za śmiercią wynosiła 7 głosów.

wolonym pomówić o tej sprawie, skoro na wniesioną przed dawnym czasem interpelacyę Rząd dotychczas nie odpowiedział. Wedle regulaminu służbowego potrzeba 20 prc. żołnierzy, żeby język ich uznano jako pułkowy; ów pułk karyntyjski zaś ma rzeczywiście 42 prc. Słoweńców, których jednak komenda różnemi przymusowemi sposobami przerabia teoretycznie przynajmniej na Niemców, aby tylko pozbyć się języka słoweńskiego z pułku. Cel jest wyraźnie germanizacyjny; albowiem mimo uznania pułku za wyłącznie niemiecki bierze się doń rekrutów nie z krajów niemieckich, lecz jedynie ze słoweńskich. Rzecz ta toczy się już od r. 1882, ale dawniejszy Minister wojny stanowczo opierał się germanizacyjnym zachciankom naczelnej komendy w Gradcu; dopiero teraźniejszy uległ nieustannemu napieraniu komendy. Mowca tak kończy: Pozwólcie Polakom, Czechom, Kroatom, ale i Słoweńcom być i pozostać tem, czem ich Pan Bóg stworzył, a będą i pozostaną wiernymi Państwu obywatelami i wiernymi Cesarzowi żołnierzami. (*Huczne brawa* z prawicy).

Pos. Kronawetter krytukuje organizacyę żandarmeryi jako niewłaściwą, bo dwoistą; jest to korpus wojskowy i zarazem cywilny, choć powołanie jego nie ma z wojskowością nic zgoła wspólnego. Stosunek liczby oficerów do szeregowców jest zbyt wysoki; a zamiast, żeby ich brano z samego korpusu żandarmeryi, nasyła się ich z armii, aby im dać sposobność ożenku bez kaucyi — bo oficerowie żandarmeryi kaucyi składać nie potrzebują. Tem tłómaczy się zniechęcenie żandarmów do swojej służby i występowanie tysięcy doświadczonych osób z korpusu żandarmskiego. Ani służba bezpieczeństwa, ani skarb dobrze na tem nie wychodzi; skarb dlatego nie, że na umundurowanie elewów, branych w miejsce występujących żandarmów, potrzeba rocznie 80.000 zła. Mowca wnosi rezolucyę wzywającą Rząd, aby wypracował projekt reorganizacyi żandarmeryi. Rezolucyę przekazano komisyi budżetowej.

Pos. Roser przemawia za zaopatrzeniem rodzin osób powołanych na ćwiczenia obrony krajowej i rezerwistowskie, bo kto powołany jest spełnić swój obowiązek względem Państwa, powinien módz spełnić go bez przygnębiającego uczucia, że rodzina jego wystawiona jest na niedostatek. Celem pozyskania pieniędzy na ten cel możnaby podwyższyć taksę wojskową w wyższych klasach, jakoteż zaprowadzić oszczędności w budżecie, n. p. przez połączenie Ministerstwa rolnictwa z Ministerstwem handlu, przez zmniejszenie liczby pułkowników, których jest o 57 więcej, niż pułków. Dalej przemawia mowca za odbywaniem ćwiczeń poza czasem żniw, za pobieraniem potrzeb wojskowych wprost od producentów, za utworzeniem rol niczej rady przybocznej w Ministerstwie wojny i za zaprowadzeniem płótna w miejsce innych materyj w przyodziewku wojskowym.

Pos. Vaszaty uprasza Pana Ministra obrony krajowej o daty co do liczby tych ochotników jednorocznych, którzy dla niedostatecznej znajomości języka niemieckiego nie złożyli egzaminu oficerskiego. Następnie zaleca, żeby zabroniono żołnierzom broni nosić poza służbą, widząc w tem przyczynę opłakanych bójek między żołnierzami a cywilistami. Dalej dopomina się, aby nakoniec już przyspieszono zwłóczoną od tak bardzo dawnego czasu sprawę nowej procedury karnej dla sądów wojskowych. Nakoniec rozwodzi się o usunięciu napisu czeskiego ze zbudowanych przez miasto Pragę koszar obrony krajowej; mowca widzi w tem akt nielegalny.

Pos. Kaunic zwraca się przeciw dopuszczaniu wpływu nauczycieli przygotowujących młodzież do jednorocznej służby wojskowej na orzeczenie o zdatności egzaminowanego młodzieńca. Dalej wnosi rezolucyę w tym duchu, żeby praktykanci w urzędach podatkowych, jeśli ukończyli sześć klas szkoły średniej i złożyli egzamin z podatkowości, także byli przypuszczeni do jednorocznej służby wojskowej; tudzież drugą rezolucyę, żądającą, żeby kapele wojskowe nie sprawiały konkurencyi kapelom zarobkowym. — Rezolucye te przekazano komisyi budżetowej.

Na tem przerwano obrady.

Pos. Vasaty wnosi interpelacyę do Pana Ministra sprawiedliwości, w której obszernie dowodzi, że nielegalnym aktem jest wytoczenie śledztwa niejakiemu Kozaryszczukowi, redaktorowi wychodzącej w Wiedniu ruskiej *Nauki*, przed sądem czerniowieckim zamiast przed wiedeńskim. Przeciw kompetencyi sądu czerniowieckiego wniósł wprawdzie rzecznik Kozaryszczuka rekurs do wyższego sądu krajowego we Lwowie, ale interpelant przewiduje, że sąd ten potwierdzi nielegalną uchwałę sądu czerniowieckiego. (Sprawa ta wiąże się ze sprawą ściganego przez sąd czerniowiecki Grzegorza Kupczanki).

Pos. Kraus wnosi interpelacyę do Pana Ministra handlu, żądającą objaśnień co do interpelacyi wniesionej przez pos. Visontaja w sejmie węgierskim, tyczącej się nierzetelności, której wiedeńska *Oesterreichische Bodencredit - Anstalt* rzekomo dopuściła się przy konwersyi obligacyj kolei Koszycko-Bogumińskiej.

Pos. Kokoschinegg interpeluje Pana Prezesa gabinetu w sprawie coraz liczniejszej emigracyi ludu styryjskiego do Brazylii.

Pos. Gessmann wnosi interpelacyę do Pana Ministra sprawiedliwości w sprawie niemoralnych obwieszczeń w *N. Wr. Tagblatt*.

Koniec posiedzenia o godz. 3 min. 15. — Następne we czwartek.

Sprawy parlamentarne.

(*Z Koła polskiego*).

Na posiedzeniu Koła polskiego d. 22 b. m. w toku obrad nad budżetem Ministerstwa handlu zabrał najpierw głos poseł hr. Gołuchowski i rozstrząsał obszernie etat wydatków i dochodów państwowych dróg żelaznych. Mowca poruszając kwestyę podwyższenia niektórych pozycyj taryfowych, uważał za niesłuszne żądanie, aby dochodami ze wszystkich kolei pokrywać nie tylko wydatki na utrzymanie ruchu na tych kolejach, ale także procenta zwykłe i amortyzacyjne od kapitałów, wydanych na ich budowę, tem więcej, iż wiele kolei zbudowano nie w celach ekonomicznych, lecz w strategicznych, dla obrony państwa i wydatki na te koleje ponosić winien skarb państwa.

P. dr. Roszkowski przypomniał skargi miasta Lwowa i jego reprezentacyi na niedogodność i wielką odległość od środka miasta dworca kolei państwowych (dawnego dworca kolei Karola Ludwika) we Lwowie i przedstawił, że należy żądać zbudowania no wego dworca bliżej środka miasta.

P. dr. Kozłowski mniemał, iż trzeba zgodzić się na przeprowadzone niedawno podwyższenie niektórych pozycyj taryfy przewozu drogami żelaznemi państwowemi, ale tylko jako na podwyższenie tymczasowe.

P. dr. Lewicki przypomniał wnoszone już kilkakrotnie żądanie, aby urzędnicy władz autonomicznych, mianowicie urzędnicy Wydziału krajowego i urzędnicy miejscy otrzymywali zniżenie cen jazdy drogami żelaznemi, tak samo, jak urzędnicy państwowi i domagał się, aby to żądanie poprzeć usilnie. Dalej domagał się podwyższenia płac dla kobiet pracujących w urzędach pocztowych i telegraficznych.

Pos. Szczepanowski, odpowiadając na uwagi pos. hr. Gołuchowskiego, wykazał, że według przedłożonego budżetu wydatków i dochodów dróg żelaznych państwowych, skarb państwa pokrywa znaczną część procentów od kapitałów, wyłożonych na budowę dróg żelaznych. Co się tyczy sprawy podwyższenia niektórych pozycyj taryfy przewozu drogami żelaznemi państwowemi, przypomniał, że tak posłowie młodoczescy, jak i posłowie niemieccy z lewicy wystąpili w Izbie i w komisyi budżetowej gorąco w obronie zasady, iż wszystkie wydatki dróg żelaznych państwowych i procenta od kapitałów, wydanych na ich budowę, powinny być pokryte dochodami tych kolei, a jeżeli dochody te nie są dostateczne, należy podwyższyć taryfę przewozu. W Niemczech trzymano się także powyższej zasady. Wprawdzie mowca nie zgadza się na tę zasadę. Na koleje żelazne należy patrzeć nie tylko ze stanowiska korzyści finansowych, ale także ze stanowiska korzyści ekonomicznych, gdyż koleje żelazne, przewożąc tanio produkta i wyroby, przyczyniają się przez to skutecznie do podźwignienia i rozwoju produkcyi, a przeto pośrednio także do powiększenia dochodów skarbu Państwa. Godząc w taryfie kolejowej względy finansowe z ekonomicznemi, należy zniżać cenę przewozu tych produktów, których produkcya potrzebuje tego zniżenia, aby się mogła rozwinąć; a natomiast można podwyższyć cenę przewozu tych produktów lub wyrobów, które zniosą łatwo tę wyższą cenę przewozu. Według tej zasady postępował i postępuje rząd węgierski w ustanawianiu taryfy przewozu na drogach żelaznych i przez to wpłynął na rozwój produkcyi, bez szkody skarbu państwa. Generalna dyrekcya kolei państwowych w Austryi przedstawiła, które inwestycye na drogach żelaznych należy wykonać, a nadto, że trzeba podwyższyć bardzo szczupłą płacę urzędników niższych przy kolejach państwowych. Dalej wykazała, że pieniędzy na to dostarczyć muszą dochody tych kolei; przeto potrzeba podwyższyć cenę przewozu tych produktów, które znieść mogą to podwyższenie bez żadnej szkody dla ich produkcyi. Na przykład: podwyższono cenę przewozu bardzo tanio produkowanych i sprzedawanych węgli brunatnych z kopalń czeskich, które wywożone po większej części do Saksonii i tam tanio sprzedawane fabrykom tamtejszym, ułatwiają im konkurencyę z fabrykami austryackiemi. Natomiast należy zniżyć cenę przewozu kolejami tych produktów, których rozwój produkcyi wymaga koniecznie taniego wywozu za granicę. Takim produktem jest spirytus, a mowca jest przekonany, że jeżeli będą stosowne podania i żądania od producentów spirytusu w Galicyi, Koło poprze je gorąco, a Dyrekcya generalna kolei żelaznych uwzględni takowe.

Poseł Wielowiejski wyraził mniemanie, że może należałoby żądać reorganizacyi władz kolejowych państwowych, i utworzenia oddzielnej dyrekcyi dróg żelaznych i państwowych galicyjskich.

Poseł Struszkiewicz przedstawił powody, przemawiające przeciw temu.

Poseł Henzel wniósł, aby ponowić żądanie o uwolnienie od opłat pocztowych korespondencyj wszystkich urzędów autonomicznych, i poparł wniosek, aby domagać się takich samych zniżeń cen jazdy na kolejach państwowych dla urzędników autonomicznych, jakie otrzymują urzędnicy państwowi.

Wreszcie uwagi co do traktatów handlowych czynili posłowie: Kozłowski, Chrzanowski i Henzel.

KORESPONDENCYE

Petersburg, 20 stycznia.

(Budżet rossyjski).

(*w*) Mianowany w dniach ostatnich rzeczywistym ministrem skarbu tajny radca Witte, ogłaszając preliminarz państwowy na rok 1893, dołączył do niego obszerne *exposé*, w którem objaśnia pojedyńcze rubryki budżetowe i stawia po raz pierwszy rodzaj programu finansowego; zrywa on — tak się przynajmniej zdaje — z dotychczasowym systemem upiększania wszystkiego i wprowadzania w błąd opinii publicznej; przyznaje bez ogródek trudne położenie państwa, nie rozwodzi się, jak jego poprzednik, p. Wisznegradzki o niewyczerpanych źródłach pomocniczych caratu, lecz buduje nadzieję przezwyciężenia obecnego ciężkiego przesilenia na polepszeniu stosunków ekonomicznych i czyni w tej mierze odpowiednie wnioski. Z tego stanowiska cyfry budżetowe p. Wittego budzą większe zaufanie, niż jego poprzednika.

W każdym razie należy zaczekać, o ile jego plany, celem podniesienia z upadku rolnictwa, handlu i przemysłu będą mogły być urzeczywistnione. Co się tyczy programu polityki finansowej, to w tej mierze tak się wyraża p. Witte:

„W państwie, obfitującem w wielkie bogactwa przyrodzone, które jednakże jeszcze nie zdołało tych swoich zasobów odpowiednio zużytkować, polityka finansowa nie tylko nie powinna zapominać o niepożądanych skutkach zbytecznej oszczędności, ale przeciwnie, powinna dążyć do współdziałania czynnego w ekonomicznym rozwoju krajowej wytwórczości. Dla osiągnięcia tego celu przedewszystkiem należy mieć na względzie usunięcie wszelkich przeszkód, tamujących rozwój ekonomiczny kraju i obudzenie ducha zdrowej przedsiębiorczości, a nadto, dla poparcia postępów przemysłowych, ofiary jednorazowe

---

kopyt konnicy po bruku, łoskot armat, przebiegających stolicę. Dopiero o 8ej wszedł do więzienia królewskiego naczelnik gwardyi narodowej, z piwowara generał i bohater rokoszu 10 sierpnia r. 1792 Santerre z 10 członkami komuny (rady miejskiej) i 10 żandarmami, których ustawia w szpalerze. Oddawszy jednemu z delegatów rady miejskiej swój testament, król zwraca się do Santerra, i spojrzawszy mu bystro w oczy, tonem rozkazującym mówi: „Marchons!“

Przeprawa z Templu przez główne bulwary do placu Rewolucyi, dzisiejszej *place de la Concorde*, trwała 2 godziny. Król, siedząc obok ks. de Firmont przez cały czas czytał psalmy; na przedniem siedzeniu dużej, zielono pomalowanej karety, siedziało dwóch żandarmów z nabitą bronią. Na czele posępnego orszaku postępowało 60 tamborów. Całe wojsko gwardyi narodowej, batalionów federacyjnych, pułków liniowych, kawaleryi i artyleryi maszerowało przed karetą, za nią i z obu stron. Rozkaz komuny wzbraniał ludności przystępu do ulic, wiodących na bulwary, jako też stawania u okien. Lodowata mgła tylko na kilka kroków pozwalała rozpoznać nieruchomy szpaler dzid i bagnetów, ustawiony od Bastylii aż do rusztowania. Działa, przy których stali kanonierzy o zapalonych lontach, strzegły narożników ulic. Grobowa cisza zapanowała w mieście. Nikt nie śmiał wyjawić swej myśli przed sąsiadem. Nawet rysy twarzy stały się nieruchomymi pod wzrokiem donosicieli. Pewna machinalność zaznaczała się w twarzach, w ruchach, we wzroku tłumów. Paryż jakoby wyrzekł się swej duszy, aby drżeć i być posłusznym.

Przy bramie Saint-Denis garstka rojalistów pod dowództwem barona de Batz z okrzykiem: „Do nas, kto pragnie ocalić króla!“ usiłowała przełamać szpaler wojskowy, rozpędzona natychmiast przez oddział konnych żandarmów.

O godzinie 10 kareta królewska stanęła u stóp rusztowania. Do koła pułki gwardyi narodowej i linii utworzyły przestronny czworobok. Za nimi stał stutysięczny tłum na placu, na terasach ogrodu Tuileryów, na polach elizejskich i na brzegu Sekwany. Wysiadłszy, król sam zdjął brunatny tużurek i białą kamizelkę. Gdy jednak kat przystąpił, aby mu związać ręce, król mocno oburzony, opierał się. Gdy jednak ks. de Firmont rzekł: „Królu, poddaj się tej nowej zniewadze, jako dalszemu podobieństwu pomiędzy tobą a Zbawicielem, który się stanie twoją nagrodą“, król podniósł wzrok do nieba i podając katowi ręce do związania, powiedział: „Wychylę puhar cierpień aż do dna“.

Oparty na ramieniu spowiednika, król wszedł po wysokich stopniach na rusztowanie. Zwróciwszy się następnie w stronę pałacu królewskiego, gdzie stały najgęstsze tłumy, dał głową znak, a gdy bębny mimowolnie przycichły, donośnym głosem rzekł: „Narodzie! umieram niewinny tych zbrodni, które mi przypisują. Przebaczam sprawcom mojej śmierci i błagam Boga, aby krew, która tu będzie przelana, nie spadła nigdy na Francyę!!!... Dalsze słowa króla przygłuszył ogromny huk wszystkich bębnów*).

Król cofnął się i w kilka minut potem głowa jego padła pod cięciem gilotyny, W tej chwili odezwał się okrzyk: „Niech żyje rzeczpospolita!“ który jednak *ressembla plutôt à un immense sanglot*“. Wystrzały armatnie całemu miastu obwieściły zgon króla, z którego śmiercią nibyto raz na zawsze tron upadł. Ciało króla odniesiono na pobliski cmentarz przy kościele św. Magdaleny i wrzucono do grobu, zapełnionego wapnem, aby kości ofiary rewolucyi nie stały się kiedyś relikwiami royalizmu.

Jeżeli pomiędzy sprawcami śmierci króla znajdowali się tacy, którzy się po niej spodziewali utwierdzenia Republiki, grubo się omylili. Tragiczny zgon ten otoczył koronę aureolą męczeństwa, przygotował zwrot przeciwko sprawie republikańskiej, zjednał monarchii żywe współczucie. Zwyciężeni często największą siłę czerpią z krwi ofiar, zgładzonych przez stronę zwycięzką. Uczucie publiczne, obrażone niesprawiedliwością, nie uspokaja się, aż nastanie zupełne zadośćuczynienie. I tak śmierć Ludwika nietylko nie ocaliła rzeczypospolitej, lecz przeciwnie krew ta, niesprawiedliwie przelana na rusztowaniu, tak ją splamiła, że w ciągu stu lat nie mogła się utwierdzić stale.

Przed r. 1789 surowe przepisy dawnej etykiety dworskiej i przyrodzona nieśmiałość króla sprawiły, że ogółowi pozostał obcym. Po 10-ym sierpnia r. 1792, wskutek zbytniej dobroduszności, która miała pozory słabości, utracił na powadze. Ale 21-szy stycznia przekazał potomności jego obraz, oczyszczony ze wszelkich wad, wywyższony i uświęcony blaskiem zwycięztwa jako przedmiot żalu powszechnego i gorżkiego wyrzutu dla Francyi. Niesprawiedliwość, dokonana na jego osobie, zatarła sympatye, któremi Europa była witała początki rewolucyi francuskiej. Natomiast śmierć Ludwika nie zachwiała, jak zapowiadali deklamatorzy paryscy, zagranicznymi tronami, lecz owszem je utwierdziła.

Ze śmiercią Ludwika XVI rozpoczyna się w Paryżu 2-letnia epoka tego krwiożerczego, potwornego terroryzmu, który w tak okrutny sposób zdruzgotał ideały wolności i braterstwa, wygłaszane na początku rewolucyi, i do którego tak doskonale przystają słowa Tacyta o najbardziej ponurych latach rządów Tyberyusza: „*Interciderat sortis humanae commercium vi metus; quantumque saevitia gliscerct, miscratio arcebatur*“. *) Od dawna rojaliści francuscy zwykli obchodzić uroczyście żałobną rocznicę zgonu Ludwika XVI. Dzisiejsza setna rocznica przypadła na chwilę, gdy system republikański w opinii ludzi uczciwych srogo skompromitował się skandalami nadzwyczajnej korrupcyi parlamentarno-finansowej.

E. L.

*) Według Lamartina bębny w tej chwili odezwały się na rozkaz hr. d'Oyat, szefa sztabu korpusu, stojącego pod Paryżem, a syna z nieprawego łoża Ludwika XV, a zatem stryja Ludwika XVI. Według wiarygodniejszych źródeł rozkaz ów wydał Santerre, naczelny wódz gwardyi narodowej.

*) „Z potęgi trwogi ustało wszelkie współczucie w losie ludzkim: im więcej rozkwitła srogość (tyraństwa), w tem ciaśniejsze granice wtłoczoną została litość.“ Tacyt „Annales“, VI. 19.

lub nawet stałe z funduszów państwowych są nieuniknione. W takich razach wydatek państwowy stwarza nowe źródła zamożności krajowej, a zatem i skarbowej, co mając na uwadze, zarząd skarbu nie może się cofać przed tego rodzaju nakładami, naturalnie w granicach istotnej potrzeby i możliwości".

Pewną wartość ma także to, iż w wywodzie położono nacisk na jak najbardziej pokojowe uczucia Rossyi. Zapewnienia tego rodzaju można już dla tego samego przyjąć za dobrą monetę, iż finanse rossyjskie nie nadają się bynajmniej do podniecania zapędów wojowniczych, a o zaciągnięciu pożyczki zagranicznej nie ma obecnie mowy. Zasługuje w końcu na uwagę, że p. Witte kładzie w swym wywodzie szczególniejszy nacisk na budowę kolei sybiryjskiej. Jest to, wedle p. Wittego, wielkie dzieło cywilizacyjne wszechświatowego znaczenia, ukończenie więc jego wymaga specyalnych środków, zwłaszcza, że jednocześnie z budową linii ma być przeprowadzona na szeroką skalę „kolonizacya wolnych gruntów".

P. Witte, jako minister komunikacyi, okazał wiele energii i dobrej woli i nie da się zaprzeczyć, że zaprowadził na kolejach pewien ład; czy mu się atoli powiedzie uporządkować finanse, to kwestya otwarta, zawisła nie od samej sprężystości i dobrych intencyj. W budżecie tegorocznym preliminowano dochody o 149 milionów rubli, a wydatki o 75 milionów wyżej niż w roku poprzednim. Dochody w podwyższeniu podatków oceniono tylko na 24 miliony. W rubryce wydatków pierwsze miejsce zajmują procenta od długu państwowego i koszta na wojsko i marynarkę, które w *ordinarium* wynoszą 283 mil. rubli, do czego należy jeszcze doliczyć 29 milionów wstawionych na sprawienie nowych karabinów i dział. Rossya, przeznaczając tak olbrzymią sumę na cele wojskowe, ma zaledwie 7 milionów, wyraźnie siedm na cele oświaty, właśnie tyle, co przed dwudziestu laty, gdy ludność olbrzymiego państwa była mniejszą o 30 milionów głów! Lepiej już udotowano ministerstwo komunikacyj, bo 70 milionami rubli w zwyczajnym, a 6[illegible] w nadzwyczajnym budżecie.

Londyn, 20 stycznia 1893.

(Kwestya pomieszkań w Londynie. — Pomieszkania robotnicze).

(*Km*) Anglik uważa za główny warunek „porządnego" wyglądania: kapelusz w dobrym stanie, twarz świeżo ogoloną, kołnierzyk nienagannej czystości i wzorowo oczyszczone obuwie. Wszystko inne, co służy do ubrania, jest rzeczą mniej więcej podrzędną. Materyał, z którego sporządzone są suknie, krój ich, bywają często bardzo lichego rodzaju i nie dodają zbytniej zgrabności ciężkim z natury i z budowy, postaciom synów Albionu. Ale oprócz wymienionych powyżej warunków poważania, niezbędnem jest jeszcze piękne „respectable" pomieszkanie. Pomieszkanie we właściwem położone miejscu i odpowiednio urządzone jest tak niezbędne dla każdego szanującego siebie Anglika, jak lokal obszerny i przy pryncypalnej ulicy dla każdego większego kupca. A reguła ta wiąże wszystkich, od szczytów hierarchii społecznej, od pierwszych szczebli hierarchii handlowej, aż do urzędników najniższych kategoryj, do komiwojażerów i kantorowiczów, jeśli mają jakie stanowisko lub pragną je otrzymać. Po za temi klasami najniższemi ustaje już prawo do tytułu „respectable" i — robotnik n. p. może już mieszkać gdzie zechce. Mieszka też zazwyczaj najgorzej i najdrożej zarazem; najdrożej, bo musi mieszkać w pobliżu miejsca, w którem ma zajęcie, a w obec olbrzymiej rozległości Londynu byłoby dlań rzeczą niemożliwą zajmować wygodne i tanie pomieszkanie na wschodzie miasta, gdy zajęcie wymaga jego obecności w zachodnich dzielnicach.

Najlepsze i najzdrowsze pomieszkania znajdują się w Londynie w zachodniej części City, tutaj bowiem mieści się dzielnica pałaców i wspaniałych gmachów, tutaj schodzą się ulice, przy których rozpierają się wygodne kamienice, pełne wspaniałych wystaw i sklepów. Na wschód przypierają bezpośrednio do City przestronne dzielnice: Whitechapel, Shadwell, Topler, Stretford i t. d., ciemne, duszne, brudne, ale pełne życia, pełne ludzkiej — nędzy. Liczne piętra wznoszą się w górę, pełne małych pomieszkań, w których, w jednym pokoju sypia, żyje 4 do 8 osób obu płci, a nietylko sypia, lecz także pracuje.... Na południe, po drugiej stronie Tamizy, w dzielnicach: Detford, Wapping, Southwark, i t. d. nie wygląda lepiej; jaśniej i weselej za to jest na północy. Tutaj teren wznosi się silnie i ulice prowadzą ku najpiękniejszym punktom Londynu. Lecz punktów takich nie brak także ani na wschodzie, ani na południu, i jedynie tylko na zachodzie mgła, wyziewy Tamizy, bagna i błota, są stanowczą cechą olbrzymiego miasta. I tutaj właśnie, nad tymi strumykami błotnistej, cuchnącej wody, nad tym przyrodzonym kanałem największego miasta na ziemi, gdzie nie zdołała zamożnej ludności skłonić do osiedlenia się żadna siła ludzka, tutaj to snują się szeregi małych, brudnych, zgarbiałych, wąskich i spiczastych domów: pomieszkań robotniczych. Nie są to już owe domy o licznych piętrach, jak na Whithechapel, lecz domki małe, parterowe, produkt spekulacyj Towarzystw kolejowych, które przewidując, że sieć kolei żelaznych będzie się rozgałęziać coraz bardziej i umożliwiać robotnikom zamieszkiwanie tańszych dzielnic, położonych dalej, na własną rękę lub za pośrednictwem prywatnych przedsiębiorstw, wzniosły te koszary. Oddalenie dzielnic tych od dzielnic przemysłowych, wyrównywują koleje bardzo taniemi taryfami przewozowemi.

Do budowy tych domów nie wiele potrzeba było kamieni i cegły; oczeret i glina wystarczyły do tego, aby skleić te nory, w których ma żyć człowiek, i połączyć je w zwarte, jedną całość tworzące łańcuchy pomieszkań. Jeżeli pragniesz wbić w ścianę takiego pomieszkania gwóźdź, to trzeba to czynić bardzo ostrożnie aby nie dostać się do pomieszkania sąsiada.

Wobec takich stosunków, nic dziwnego, że poczęto myśleć o budowie pomieszkań dla robotników, które, więcej odpowiadały ich potrzebom, a zarazem pod względem sanitarnym przedstawiały większe bezpieczeństwo i lepsze warunki życia. Postanowiono więc budować t. zw. „Peabody-koszary", które mogą pomieścić 400 do 500 rodzin pod jednym dachem. Czynsze w tych „buildings", stosownie do wielkości pomieszkań wynoszą od 4 do 12 szylingów tygodniowo. Za 4 do 5 szylingów jest pomieszkanie o dwóch pokojach, za 10 do 12, o czterech ubikacyach. Nie są więc one zapewne bardzo tanie, ani bardzo obszerne, ale ponieważ takie koszary zbudowane są przeważnie tylko w mezaninie, lub, co najwyżej, wznoszą się na jedno piętro, przeto robotnik nie potrzebuje posługiwać się windami, z łatwością dostaje się do swego pomieszkania i mieszka z reguły w pobliżu centr miasta. Po za tem, domy te budowane są w sposób trwały i urządzone z możliwemi wygodami. Jest to w każdym razie już postęp.

Dowodem jeszcze większego postępu jest dom, który zbudował lord Rowton, dawny sekretarz lorda Beaconsfielda. Jestto wielki gmach, przeznaczony wyłącznie dla robotników, w zamiarze wytworzenia konkurencyi domom noclegowym, gdzie pobierają za noc od 10—20 centimów. Domy te są obecnie przybytkami występku i zepsucia. *The Rowton-House*, tak nazywa się nowy ten gmach, pomieścić będzie mógł 470 lokatorów. Po złożeniu 60 centimów, przychodzień otrzymuje klucz z blachą, na której mieści się numer pokoju. Nikt nie pyta o nazwisko i wszelkie legitymacye są zbyteczne. Goście mają prawo używać kąpieli umieszczonych w suterenach, oraz łaźni, gdzie można prać ubranie i bieliznę, która suszy się w kilka minut. Sale jadalne, biblioteka, obficie zaopatrzona w stosowny dobór dzieł, oraz czytelnie są także dostępne dla wszystkich. Budowa gmachu pochłonęła czy pochłonie 800.000 franków. Jednocześnie prawie rada hrabstwa Londynu otworzy podobny zakład, jednak z mniejszym urządzony komfortem, w którym opłata za nocleg wynosić będzie 50 centimów.

KRONIKA

Lwów, 25 stycznia.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gr. kat. komitetowi parafialnemu w Bachórzu, na dokończenie budowy cerkwi, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Bal prawników**, zapowiedziany na 7 lutego, odbędzie się, jak już donosiliśmy, pod protektoratem Najdostojniejszego Arcyksięcia Leopolda Salwatora, oraz Najd. Jego Małżonki Arcyksiężnej Blanki, a świetnością zaćmi swych poprzedników. Trudy komitetu sowicie zostaną wynagrodzone, gdyż zainteresowanie się publiczności tegorocznym balem prawników jest nader wielkie, a to nie tylko w najwyższych sferach naszego miasta, ale nawet i w kraju całym; wiele bowiem osób z prowincyi zapowiedziało swe przybycie na dzień 7 lutego, aby wieczorem stanąć na sali balowej, aby podziwiać dekoracyę sal kasyna miejskiego, aby wreszcie poprzeć cel balu, z którego czysty dochód przeznaczony jest na cele dla nas tak sympatyczne, o których już wspominaliśmy. Komitet ścisły i komisye specyalne pracują wytrwale około uświetnienia tegorocznego balu jurystów. Karnety pomysłu artysty-malarza p. Krzesza odznaczają się nadzwyczajnym smakiem artystycznym i — o ile pamiętamy — od wielu lat nie było tak pięknych i gustownych karnetów na balach prawników. Bilety na bal są już do nabycia u członków komitetu — zaś w dniach 5, 6 i 7go lutego sprzedawane będą w biurze komitetu w hotelu George'a, a wieczorem w dzień balu przy kasie.

— **Otrzymujemy następujące pismo:** W skutek zarzutów poczynionych przez p. profesora Jägermana na walnych zebraniach wyborców przeciw budżetom i zamknięciom rachunkowym gminy miasta Lwowa, zarządził prezydent miasta ścisłe dochodzenie przez komisyę złożoną z ludzi fachowych. W skład tej komisyi powołał pp.: radnego dyrektora Czernego, r. dr. Goldmana i radnego Schayera.

Komisya ta odbyła posiedzenie dnia 20 stycznia, na którem p. Jägerman przedstawił i uzasadnił swe zarzuty. Po wysłuchaniu tych wywodów, przesłuchała komisya urzędników oddziału rachunkowego i przeglądała akta. Komisya przyszła do przekonania, że nie zachodzi żaden wypadek malwersacyi. Część zarzutów p. Jägermana została już na posiedzeniu zupełnie wyjaśnioną — inne zarzuty zaś okazały się uzasadnione, a mianowicie w funduszu Łazarza i Ducheńskiego, gdyż wykryto błędy i usterki w rachunkach. Gdy atoli 4 i 5 ustęp §. 80 statutu gminy miasta Lwowa wyraźnie postanawia, że w takich wypadkach wyrokuje Rada miejska, niżej podpisana komisya, wywiązawszy się ze swego zadania i wyrażając ponownie swe przekonanie, że nie zaszedł tu żaden wypadek jakiejkolwiek malwersacyi, przedkłada wynik swych badań Radzie miejskiej do ocenienia.

Lwów, dnia 25 stycznia 1893.

Mochnacki, prezydent miasta Lwowa.
Antoni Czerny, radny miasta Lwowa m. p.
Dr. Bernard Goldman, radny m. Lwowa m. p.
Karol Schayer, radny miasta Lwowa m. p.

— **Wiadomości dyecezyalne** z dyecezyi tarnowskiej: Konkurs na probostwo w Radomyślu rozpisany do 31go stycznia; na probostwo w Rożnowie do 10 lutego, a na probostwo w Szczepanowie do 8 lutego. Ks. Walenty Kozak, proboszcz w Rożnowie, otrzymawszy deficyenturę, zrezygnował z tego probostwa. Wicerektorem w seminaryum dyecezyalnem został zamianowany ks. dr. Józef Mrugacz, dotychczasowy prefekt. Prefektem zaś i nauczycielem spiewu gregoryańskiego został ks. Jan Kosman, dotychczasowy wikaryusz w Wietrzychowicach. Przeniesieni: ks. Fr. Rączka z Pogorskiej Woli do Trzciany, ks. F. Kletta z Podegrodzia do Pogorskiej-Woli, ks. Wł. Naturski z Cmolasu do Łęk dolnych, ks. W. Kmletowicz z Padwi do Cmolasu, ks. J. Górnik z Gawłuszowic do Podegrodzia, ks. St. Czerski z Bochni do Wojnicza, ks. M. Kosaczyński z Wojnicza do Bochni, ks. J. Głuc z Gręboszowa do Wietrzychowic, ks. J. Łazarski z Zawady do Straszęcina, ks. Wł. Szymanek z Podegrodzia do Nowego Sącza, ks. J. Droźdź z Nowego Wiśnicza do Podegrodzia. Zwolniony czasowo od obowiązków z powodu choroby ks. J. Krok, wikaryusz w Straszęcinie. Zmarł jako deficyent w Woli Radziszowskiej ks. Jan Olesiński, opatrzony św. Sakramentami w 35 roku życia, a w 9 swego kapłaństwa.

— **Tramwaj elektryczny.** Członkowie miejskiej komisyi, ustanowionej dla zbadania sprawy zaprowadzenia tramwaju elektrycznego, a to: pp. Juliusz Hochberger, jako dyrektor miejskiego urzędu budowniczego; Roman br. Gostkowski, jako profesor nauki ruchu kolejowego i Franciszek Rychnowski, jako znawca konstrukcyi motorów gazowych, wyjeżdżają w tych dniach do Drezna, celem przypatrzenia się próbom wagonu tramwajowego, którym porusza motor gazowy, zasilany ścieśnionym gazem. Próby te rozpoczęto w Dreznie 10 stycznia b. r. w obec licznej reprezentacyi inżynierów zagranicznych i udają się one bardzo pomyślnie. Do wyżej wymienionych członków komisyi mają się przyłączyć jeszcze pp.: Andrzej Gołąb, Karol Schayer i dr. Aleksander Maryański.

— **W Czytelni katolickiej** odbędzie się we czwartek, 26 b. m., pogadanka ks. Zygmunta Gorazdowskiego: O stosunkach ubogich we Lwowie i Wiedniu. Początek pogadanki o godzinie 7.

— **Wyprowadzenie zwłok** ś. p. Ludwika Łodzi Ponińskiego, z domu żałoby przy ulicy Mickiewicza l. 20, odbędzie się w dniu 26 stycznia b. r. o godzinie 11 przed południem do kościoła św. Anny. Ztamtąd odbędzie się eksportacya na główny dworzec kolei państwowej, zkąd zwłoki przewiezione do Horyńca i tamże w dniu 28 stycznia w grobowcu familijnym złożone zostaną.

— **Sroga zima.** Z powodu niezwykle silnych, uporczywie trwających mrozów, uchwalili delegaci Rady miejskiej na pokrycie niedoboru wypłacić Tercyarzom, utrzymującym przytulisko przy ulicy Kleparowskiej 1.000 zł. Przytulisko to daje obecnie schronienie 350 biedakom, którzy dostają tam także gorącą strawę. Ogrzewalnia wybudowaną została dla 200 ludzi, tymczasem z powodu silnych mrozów napływ biedaków jest dwa razy większy.

— **Ślub.** Wczoraj odbył się w kościele OO. Bernardynów ślub panny Jadwigi Czerwińskiej, córki dr. Jana Czerwińskiego z Fürstenhofu, z p. Janem Zeitlebenem, inżynierem górniczym przy kopalniach nafty w Schodnicy.

— **Z Uniwersytetu.** Bronisław Henryk Michalewski, kandydat adwokatury, uzyskał dziś w Uniwersytecie lwowskim stopień doktora praw.

— **Pożary** znaczniejsze w kraju w ostatnich dniach zdarzyły się następujące: W Ubieniu, w pow. kamioneckim, zgorzał dworski dom mieszkalny, własność p. Stanisława Polanowskiego; szkoda 7.000 zł. — W Zupaniu (pow. stryjski), zgorzały zabudowania gospodarcze Lippy Halperna, szkoda 3.400 zł. w całości ubezpieczona. — W Pietniczanach, tegoż powiatu, zgorzały dwa gospodarstwa; szkoda 1.883 zł. W Skołoszowie, w pow. jarosławskim, dwa gospodarstwa, szkoda 1.400 zł. nieubezpieczona. — W Smolnicy, w pow. staromiejskim, karczma i destylarnia wódki, szkoda 10.000 zł. ubezpieczona — W Rosochatem, w pow. liskim, zabudowania folwarczne wartości 6.000 zł. — W Krakowcu, trzy domy mieszkalne, szkoda około 4.000 ubezpieczona.

— **Izba handlowa brodzka** na walnem posiedzeniu z dnia wczorajszego wybrała na rok 1893 pp.: Adolfa Byka prezydentem, Michała Kulaka wiceprezydentem i delegowała sekretarza Herzberga Fränkla do Wiednia w sprawie podwyższonej taryfy zbożowej.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 25 stycznia b. r. Barometr stoi w mierze.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 24 stycznia do 12 w południa dnia 25 stycznia b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zachodni, co do siły słaby (1—2), niebo lekko zachmurzone, a powietrze bardzo wilgotne (89 procent wilgotności względnej), opad śnieg, wysokość opadu 2,7 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była —10,3°C., najwyższa —9,2°C. wczoraj popołudniu, najniższa —12,0°C. dziś w nocy.

Wczoraj popołudniu i wieczór padał śnieg, dziś pogoda.

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się w zachodniej Norwegii; zwyżka 770 do 765 mm. w północnej Hiszpanii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 762 mm.

Prognoza na dobę 26 stycznia bież. roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły słaby (2); średnia temperatura doby podniesie się do —8°C., niebo będzie lekko zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 90 procent; opad śnieg nieznaczny, zresztą pogodnie.

— **Jasełka.** Piszą nam z Limanowy: Prawdziwie miłą niespodziankę sprawił nam w tych czasach kierownik miejscowej szkoły ludowej, p. Józef Sikora. Oto dzieci szkolne przedstawiły scenę znakomitego układu ks. Franciszka Walczyńskiego t. zw.: „Jasełka" Kto zna jak surowy i twardy najczęściej materyał przedstawiają dzieci szkół ludowych, ten łatwo pojmie, ile trudu musiał sobie zadać p. Sikora, aby z tego materyału dobrać odpowiednie typy, głosy, obrobić go, ułożyć, ogładzić i stworzyć wdzięczną całość i — udało mu się to w zupełności. — Dzielnej pomocy oprócz miejscowego nauczycielstwa, użyczył panu Sikorze kierownik sąsiedniej szkoły ludowej, p. Teofil Swierczyński, który wraz ze złożoną przez siebie orkiestrą amatorską, akompaniował przy spiewach, a w pauzach pomiędzy aktami uprzyjemniał słuchaczom czas doborowymi utworami, częstokroć własnego układu. Publiczność wszystkich stanów, tak z miasteczka jak też i z okolicy, okazała silne zainteresowanie się — na wszystkich trzech przedstawieniach sala szczelnie zapełnioną była, a rzęsiste oklaski były dowodem szczerego zadowolenia i uznania; także strona materyalna, jak na tutejsze stosunki, wypadła świetnie, bo czysty dochód ze skromnego wstępu, na ciepłą odzież dla ubogiej dziatwy wyniósł około 100 zł. Tu nie możemy zamilczeć, że dochód ten o dwadzieścia kilka zł. jeszcze się powiększył, dzięki staraniom pani sędziny Maryi Podgórskiej.

Jakkolwiek uczciwa praca pomyślnym rezultatem już się moralnie wynagradza, to jednak słuszną jest rzeczą, aby zasłużone uznanie publiczne i szerszy oddźwięk znalazło, dla tego to sprawozdanie niniejsze podajemy do publicznej wiadomości.

— **Wyleczenie suchot.** Prof. Bilroth w Wiedniu i prof. Koch w Berlinie otrzymali następujące zawiadomienie: „W jesieni r. z. w Wekelsdorfie orzekli lekarze, iż żona garbarza Hoffmana ma galopujące suchoty; nie było żadnej nadziei wyzdrowienia, owszem zgon był bliski. Mąż zrozpaczony, zaczął ją leczyć według swojego rozumu, mianowicie kazał jej bez przerwy inhalować opary sosnowe, a w pokoju gotował bezustannie w otwartym garnku wodę sosnową, której para przepełniała powietrze. Hoffmann używał także kąpieli sosnowych na reumatyczne obrzmienie. Po kilku dniach odzyskała chora apetyt, wydzieliny się zmniejszały; dr. Ausorge sprawdził ten niespodziewany skutek i polecił eksperyment dalej prowadzić, gdyż znalazł znaczne polepszenie. Po czterech tygodniach pacyentka zupełnie wyzdrowiała; dotąd nie ma śladu recydywy." Dr. Ausorge potwierdza cały wypadek.

— **Spadek.** W sferach teatralnych warszawskich rozeszła się sensacyjna pogłoska. Oto jeden z artystów teatru Małego po zmarłym na Kaukazie krewnym otrzymuje spadek, kilkakroć sto tysięcy rubli wynoszący. Szczęśliwy sukcesor podobno dla podniesienia spadku udaje się do Tyflisu. Wiadomość tę podaje *Kuryer Warszawski*.

W Warszawie zaczyna się ożywiać sezon zabaw. Ubiegły tydzień karnawałowy rozpoczął się świetnym balem u pp. Edwardostwa Raczyńskich, w kilka dni potem odbył się bal u pp. prof. Dydyńskich, a we czwartek wieczór tańcujący u pp. Morzyckich. W sobotę odbył się tygodniowy wieczór tańcujący u pp. Wincento stwa hr. Walewskich. Balów publicznych odbyło się w sobotę dwa. Bal Towarzystwa wioślarskiego udał się doskonale. Mniejszem powodzeniem cieszył się bal kolonii szwajcarskiej na rzecz jej własnego Towarzystwa dobroczynności, na którym w obszernych salonach resursy obywatelskiej zebrała się stosunkowo niewielka liczba osób. W tygodniu bieżącym odbędzie się we czwartek bal na zakład w Chyliczkach panny Cecylii hr. Plater-Zyberkówny. Zapowiada on się bardzo świetnie.

— **Zima we Włoszech.** Od dawna już nie pamiętają we Włoszech takiej ostrej zimy, jak obecna. Wszystkie rzeki i jeziora górnych Włoch pozamarzały. Ogromne śniegi pokryły nie tylko Alpy i Apeniny, ale i pola. Tysiące robotników pracują, aby oczyścić koleje i wszystkie pociągi są codziennie znacznie opóźnione. W Genui srożyła się dnia 15 b. m. straszna zamieć śnieżna. W Turynie i w różnych innych miastach zimno dochodzi w tych dniach do 15 stopni. W Rzymie było 7 stopni. Fontanny rzymskie pozamarzały. W mieszkaniach, z wyjątkiem niewielu nowych kamienic na lato budowanych, cierpi się bardzo, bo kominki są niedostateczne do ogrzania pokoi i sal ogromnych pałaców. Rzymianie jednak lubią chłód, tak dokuczliwy dla cudzoziemców.

— **Dewizą** księcia Walii są słowa *Eich Dyn.* Wyrazy to celtyckie, a znaczą: „Oto wasz człowiek!“ — W starym zamku Caernavon w Walii, pokazują do dnia dzisiejszego pokój, w którym przyszedł na świat pierwszy książę Walii. Ludność miejscowa oświadczyła królowi Edwardowi I, że posłuszna będzie jedynie namiestnikowi, pochodzącemu z ich kraju. Król sprowadził niezwłocznie śród zimy małżonkę swoją Eleonorę, która powiła potajemnie w zamku Caernavon syna. Po przyjściu na świat dziecka, król zwołał dygnitarzy kraju i zapytał ich, czy poddadzą się księciu, który się urodził w Walii i nie rozumie ani słowa po angielsku. Skoro otrzymał odpowiedź twierdzącą, zaprezentował zgromadzonym nowonarodzonego syna i zawołał: *Eich Dyn.*

— **Hotel bez obsługi.** W znanym piśmie dla podróżujących *Illustr. Reisezeitung* czytamy co następuje: „Szczególne w swoim rodzaju przedsiębiorstwo, zapowiadające zupełną nowość w tej dziedzinie, ma być niebawem powołane do życia we Frankfurcie nad Menem. Naprzeciw głównego dworca dróg żelaznych, przy zbiegu ulic Gneisenau i Lützowa, pewne konsorcyum amerykańskie zakupiło obszerny plac, na który obecnie zwożone już są różne materyały budowlane. Ma tu powstać hotel, ale — coś zupełnie nowego. Zamierzono pierwotnie wznieść w tem miejscu gmach siedmiopiętrowy, miejska komisya budowlana odmówiła jednak swego zezwolenia, musiano więc poprzestać na mniejszej nieco liczbie piątr. Hotel, którego plan obmyślany został według wzorów filadelfijskich, ma być przedewszystkiem przeznaczony dla mniej zamożnych osób, odpowie więc istotnej potrzebie Frankfurtu, gdzie corocznie przybywa wielu bardzo podróżnych, którzy zajmują kwatery w podrzędnych zajazdach, nie stać ich bowiem na opłacenie wykwintniejszych hotelów. Budowla miała stanąć już w roku bieżącym, otwarcie jej jednak z powodu wielu przeszkód miejscowej natury, musi uledz jeszcze całorocznej zwłoce. Projekt oblicza gmach ten na 166 pokojów, bardzo skromnych i niewielkich; z tych większość będzie przeznaczona dla mężczyzn, mniejsza zaś część dla kobiet. Każdy z pokojów zaopatrzony zostanie w stół, krzesło, łóżko z pościelą, wieszadło do ubrania i umywalnię. Cena za jednorazowe użycie takiego pokoju ma wynosić 1 markę. Każdy gość musi sam siebie obsługiwać. Kto będzie chciał się umyć, musi przynieść z sobą mydło i ręcznik; kto zaś będzie chciał mieć suknie lub buty oczyszczone, będzie to mógł uczynić sam w przeznaczonej na to sali, lub też posłużyć się amerykańską automatyczną „czyścicielką“ za opłatą 10 fenigów; kto wreszcie będzie chciał zjeść śniadanie, musi się udać do znajdującej się na dole jadalni. Nie znajdzie on tam jednak ani stołka, ani ławki, lecz przy bufecie dostanie za 10 fenigów filiżankę kawy, herbaty lub czekolady. Bułeczka do tego będzie kosztowała 5 fenigów. Oprócz owych pokojów znajdować się będzie w gmachu hotelowym jeszcze kilka sal, przeznaczonych głównie dla przybywających kolejami robotników. Sale te otwierane będą już o 3 nad ranem. Zatrzymujący się tutaj — za 5 fenigów — otrzyma filiżankę kawy z bułką. Zarząd ma być bardzo energicznym i przestrzegać ściśle zarówno porządku, jak i dobroci sprzedawanych za tak niską cenę produktów spożywczych“. Pytanie: czy się to przyjmie na gruncie niemieckim?

— **Ubóstwo** duchowieństwa angielskiego stanowi już nie pierwszy raz przedmiot skargi tygodnika *The Guardian.* Żadna klasa ludzi w Anglii nie ucierpiała tyle skutkiem przesilenia w rolnictwie, co duchowieństwo. Dziesięciny, od których zależy wysokość ich płacy, zmniejszają się wraz ze spadkiem cen zboża. *Guardian* proponuje urządzenie między laikami składki na wsparcie duchowieństwa.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 popołudniu i wieczorem od godziny 5 do 8. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

(*n*) **Opera.** Wczoraj dana po raz pierwszy w tym sezonie opera „Mignon“, rzecz zawsze niezrównanie świeża i wdzięczna, zapełniła szczelnie salę teatralną. Główny sukces odnieśli wczoraj pp. Myszuga i Jeromin, obok nich panie Belincioni i Biondelli. Strona orkiestralna była tym razem przeważnie zadowalającą, gdyby więc nie ta okoliczność, że opera komiczna (Spieloper) traci wiele na wartości, jeżeli jest śpiewaną w języku obcym, to wczorajsze przedstawienie byłoby w ogólności zajmujące. Jutro podamy sprawozdanie szczegółowe.

Koncert na rzecz budowy Chopina odbędzie się dziś w „Kole“ o godz. 8. Program zapowiada się bardzo interesująco.

Repertoar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, we środę, po raz drugi „Fredzio“, komedya w 3 aktach Stanisława Graybner'a. — Jutro, we czwartek, „Faust“, opera w 5 aktach Gounod'a. Występ panny Julii Biondelli i pp.: Aleksandra Myszugi, Rudolfa Bernhardta i Juliana Jeromina.

„**Moderne Kunst**“, niemieckie pismo, wychodzące w Berlinie i wydawane przez Rich. Bonga, zamieściło reprodukcyę obrazu Siemiradzkiego „Bachanalie“.

Goldoni. Dnia 6 lutego przypada wiekowa rocznica śmierci Karola Goldoniego, włoskiego Moliera, którego komedye nieśmiertelnemi się stały. Chociaż Goldoni umarł w Paryżu, rocznica obchodzona będzie w Rzymie w przyszłym miesiącu. Józef Giacosa, sławny dziś autor dramatyczny, przyjedzie umyślnie z Medyolanu i będzie miał odczyt o Goldonim w wielkiej sali „Collegio Romano“. W teatrze Valle przedstawione będzie jedno z arcydzieł Goldoniego, poprzedzone mową głośnego włoskiego aktora, Cezara Rossi'ego, najznakomitszego tłumacza jego utworów. Rossi wypowie także monolog przed popiersiem Goldoniego, umyślnie wyrzeźbionem na ten obchód przez rzeźbiarza Gazzerego. Starają się także oznaczyć na pewno, w którym to domu przy Corso mieszkał Goldoni przed dziesięć miesięcy, jak sam opowiada w swoich „Pamiętnikach“, w r. 1759. W zewnętrzną ścianę tego domu będzie wmurowany napis pamiątkowy na płycie marmurowej. Nareszcie wydany będzie numer jedyny pamiątkowy zbiorowego pisma, w którym ukażą się utwory najgłośniejszych pisarzy tegoczesnych o Goldonim, podobizny jego autografów i kopie jego wizerunków.

Zorilla. Telegram doniósł o śmierci znakomitego poety hiszpańskiego Zorilla. Hiszpania poniosła ciężką i niepowetowaną stratę, bo z jej Parnasu ubył potężny i świetny poetycki talent. Don José Zorilla urodził się w 1817 roku w Vallodoled, studya prawnicze ukończył w Toledo. Już w 1837 ukazały się pierwsze jego wierwsze a w następnych latach wychodził dalszy ciąg. Zorilla odznaczał się na polu epiki i liryki, pisał także kilka dramatów; wielką część życia swego spędził zagranicą w Paryżu i Brukseli. Kiedy Arcyks. Maksymilian został cesarzem meksykańskim, Zorilla towarzyszył mu i otrzymał tytuł nadwornego poety. Po upadku cesarza powrócił do Madrytu, gdzie został członkiem w r. 1889 w Alhambrze Grenadzkiej. Koronowano go uroczyście jako poetę narodowego. Zmarły celował przedewszystkiem pięknością stylu, pod tym względem stoi on może na czele hiszpańskich poetów tego wieku.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 24 stycznia.

Dziś zatem po raz pierwszy rozesłano w świat prospekta konwersyjne grupy Rotschilda. Giełda w niczem usposobienia swego nie zmieniła. Nie znać było wcale, że wybiła godzina w życiu ekonomicznem Monarchii, może najważniejsza. Nominalna wartość wszystkich nowych walorów wynosi w Austryi 648,345.800 koron, w Węgrzech 1.008,000.000 koron, czyli razem 1.656,345.800 koron. — Idzie tu zatem o dziesiątą część wszystkich walorów istniejących w Austryi. Prospekta wzywają do konwersyi tylko, zwracają się zatem do właścicieli dawnych walorów, do konwersyi obecnej przeznaczonych, a których spis już podałem. Subskrypcya w gotówce nie jest dopuszczona. Kursa emisyjne są następujące. W Austryi: cztero-procentowa renta państwowa w ilości 519,298.000 koron po kursie 93·50, 4-procentowa pożyczka kolei przedarulańskiej w nom. wartości 12,571.600 koron po kursie 96 za sto, i 4-procentowa pożyczka kolei Rudolfa w nom. wartości 116,476.200 koron po kursie 96 za sto. W Węgrzech: cztero procentowa renta w nom. wartości 1.062,000.000 koron po kursie 92·50 za sto.; 4-procentowa złota renta węgierska w nom. wartości 18 milionów dawnych guldenów w złocie po kursie 96·20.

Subskrypcye trwać mają po dzień 7 lutego.

C. k. uprzyw. Bank dla krajów koronnych (jak donoszą z biura Izby handlowej) urządza na czas wystawy światowej w Chicago 1893 tamże ekspozyturę swego zakładu. Przez to zarządzenie banku będą mogły osoby i firmy, interesujące się tą wystawą, swe sprawy, jak: wystawianie listów kredytowych, akredytowanie delegowanych do Ameryki zastępców, podejmowanie nadsyłanych tam pieniędzy, załatwiać przez instytucyę Państwa tutejszego, która też w sprawach finansowych i handlowych najchętniej wszelkich udzielać będzie informacyj.

Targ zbożowy.

Lwów, 25 stycznia: pszenica 7·10 do 7·30, żyto 5·80 do 6·—, jęczmień 4·50 do 5·50, owies 5·10 do 5·50, rzepak 10·50 do 11·—, groch 5·50 do 8·50, wyka 4·50 do 5· , nas. lniane 9·80 do 10·50, bób ·— do ·—, bobik 4·75 do 5·25, hreczka 7· do 7·60, koniczyna czerwona 60· do 70· , biała 60·— do 75· szwedzka 60·— do 70·–, kminek 18·— do 20·—, anyż 32· do 36·—, kukurudza stara 5·30 do 5·60, nowa 4·70 do 4·90, chmiel 65·— do 85· , spirytus gotowy 10·75 do 11·—. Nowy spirytus na termina —·— do —·—.

Usposobienie niezmienne, dowozy średnie, zbyt utrudniony.

Kraków: pszenica biała 8·— do 8·30, czerwona 7·80 do 8·2., żółta 7·80 do 8·15, żyto 6·70 do 7·—, jęczmień browarny 6·— do 6·50, pastewny 5·40 do 5·60, owies 5·70 do 6·—, groch 7·— do 10·50, koniczyna czerwona 55·— do 68·—, biała 65·— do 75· , rzepak 1·25 do 11·80.
Usposobienie lepsze.

Rzeszów: pszenica 7·25 do 7·50, żyto 6·30 do 6·50, jęczmień browarny 5·50 do 6·—, pastewny —.— do —· , owies 5·30 do 6·—, wyka 5·25 do 6.—, groch 6·— do 8·—, rzepak 11·— do 11·75 chmiel za 56 kil. —·— do —·—, koniczyna 60·— do 75·— maku hy rzepakowe —·— do —·—. Spirytus bez podatku 11·75 do 12·25.
Usposobienie słabe.

Czerniowce: pszenica 7·40 do 7·60, srednia 7·20 do 7·40, żyto 5·6· do 5·70, średnie —·— do —·—, jęczmień browarny 5·25 do 5·50, pastewny 4·20 do 4·30, owies 4·80 do 4·90, średni 4.60 do 4·70, rzepak zimowy 10·50 do 10·75, letni —·— do —·—, nasienie lniane —·— do —·—, konopie 8·25 do 8·30, koniczyna 64·— do 67·—, kukurudza 4·50 do 4·60, na maj-czerwiec 4·70 do 4·75, bób —·— do —·—, groch 5·25 do 5·75, anyż 34·— do 38·—, spirytus za 10.000 litr prc. 11.25 do 11·50
Usposobienie: słabe.

Wiedeń: pszenica na wiosnę 7·62 do 7·65' maj-czerwiec 7·63 do 7·66, żyto na wiosnę 6·67 do 6·70, maj-czerwiec—·— do—·—, kukurudza na maj czerwiec 5·05 do 5·03, owies na wiosnę 5·83 do 5·91 rzepak styczeń-luty 12·65 do 12·75, na sierpień wrzesień 11·70 do 11·80, olej rzepakowy na styczeń-kwiecień 32·— do 33·—. spirytus 13·50 do 14·—.

Praga: pszenica czeska 8·45 do 8·90, węgierska 8·65 do 8·85, austryacka —·— do —·— żyto 7·10 do 7·40, owies 6·10 do 6·45, soczewica —·— do —·—, groch 9·— do 13·—, bób —·— do —·—, jęczmień 7·— do 8·40, rzepak 13·— do 13·25 olej rzepakowy 31·50 do 31·75.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie, od 14 stycznia do 21 stycznia. b. r bez opłaty akcyzowej. Pszenica 7·15 do 7·40, żyto 5·80 do 6·—, jęczmień browarny 5·25 do 5·50, pastewny 4·50 do 5·—, owies 5·15 do 5·50, hreczka 7·— do 7·60, kukurudza zeszłoroczna 5·30 do 5·60. nowa 4·70 do 4·90 groch do gotowania 6·50 do 9·50, pastewny 5·— do 6·25, fasola 6·— do 11·—, bobik 5·— do 5·50. wyka 4·75 do 5·25, koniczyna 60·— do 80·—, koniczyna szwedzka 19·— do 22·— anyż rossyjski 34· do 36·—, anyż płaski 34·— do 36·—, kminek 17·— do 19·—, rzepak zimowy 10·50 do 11·25, rzepak letni nowy —·— do —·—, stary —·— do —·—, lnianka 8·— do 8·50, nasienie lniane 9·75 do 10·50, chmiel nowy 110·— do 150·—, nafta zwykła —·— do —·—, salonowa —·— do —·—, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, z podatkiem konsumcyjnym 47·— do 47·25.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjmował przedwczoraj przedpołudniem na osobnem posłuchaniu nuncyusza apostolskiego kardynała Galimbertiego.

Wczoraj miała odbyć się w Wiedniu Rada ministeryalna w sprawie utworzenia stałej większości parlamentarnej. Wedle *Pol. Corr.* przerwę, jaka nastąpiła w rokowaniach nad tą sprawą należy wyłącznie temu przypisać, że uroczystości dworskie z okazyi zaślubin Najd. Arcyksiężniczki Małgorzaty Zofii nie pozwoliły absolutnie zasięgnąć ostatecznej decyzyi w Najwyższem miejscu. W związku z kwestyą rokowań są wiadomości, że w ostatnich dniach odbywały się w Pradze konferencye, w których wzięli udział reprezentanci czeskiej szlachty feudalnej, marszałek ks. Lobkowitz, a ze strony Rządu namiestnik hr. Thun. Przedwczoraj odbywał także Prezes gabinetu hr. Taaffe krótką naradę z p. Plenerem.

Carewicz przybył wczoraj do Berlina ze świtą, w której znajduje się: Generał adjutant cara, generał *a la suite* ks. M. Dołgoruki i adjutant osobisty carewicza, kapitan ks. Koczubej. Na granicy w Eydtkunach powitali dostojnego gościa i przyłączyli się do jego orszaku oficerowie przeznaczeni przez cesarza Wilhelma II do służby honorowej, mianowicie generał-porucznik hr. Schlieffen II., generał adjutant i szef wielkiego sztabu generalnego armii, jako też pułkownik br. Bülow, komendant gwardyjskiego pułku grenadyerów nr. 1 imienia cesarza Aleksandra.

Pierwotnie zapowiedziano, że carewicz zamieszka w pałacu królewskim. Ponieważ jednak gości tam równocześnie wielu innych książąt, przeto stanął on w pałacu rossyjskiej ambasady.

Z Belgradu telegrafują: W liście, którym Milan zawiadamia regencyę o swem pojednaniu z Natalią, wyraził w imieniu własnem i królowej życzenie, aby prezes gabinetu poczynił u metropolity kroki celem cofnięcia rozwodu. Skutkiem tego odbyło się dnia 22-go b. m zebranie synodu, który ogłosił małżeństwo Milana z Natalią za ważne, albowiem akt unieważnienia, dokonany przez dawnego metropolitę, przedsięwzięty był nielegalnie.

Wedle korespondencyi z Belgradu do *Kölnische Zeitung*, ogólnem w stolicy serbskiej jest mniemanie, że pojednanie jest następstwem coraz groźniejszej antidynastycznej agitacyi przywódców stronnictwa radykalnego. Dzienniki berlińskie dowiadują się, że pierwszy impuls do pojednania dał pan Gladstone podczas ostatniego swego pobytu w Biarritz.

Książę Ferdynand Bułgarski przybył dnia 23 b. m. rano do Monachium. Przyjęcia na dworcu nie było. Książę zamieszkał w hotelu *Bayrischer Hof.* Pobyt księcia w Monachium stoi podobno w związku z bliskiem jego małżeństwem; przypuszczają, że idzie tu o jedną z córek księcia Ludwika, albo księcia Leopolda. W odnośnych staraniach pośredniczy siostra księcia Ferdynanda, a małżonka księcia Emanuela Bawarskiego. Wahanie domu bawarskiego, z powodu nieuznanego stanowiska księcia, jeszcze podobno nie zostało usunięte. Książę Maksymilian Emanuel przybył z Ratyzbony, co także wiążą z projektami małżeńskiemi ks. Ferdynanda.

Włoska Izba deputowanych rozpoczyna dzisiaj nową sesyę swoich obrad. Prawdopodobnie zaraz pierwsze posiedzenia Izby będą bardzo burzliwe, sprawa bowiem banku rzymskiego i w ogólności banków biletowych, zostanie niezawodnie przez opozycyę wciągnięta do toku rozpraw i użyta za powód do ataków na stanowisko gabinetu p. Giolittiego. Już dotychczas zapowiedział radykalny deputowany Soni interpelacyę w kwestyi zlania się dwóch banków toskańskich z bankiem narodowym, a deputowany A. Comandius w sprawie aresztowania dyrektora banku rzymskiego, senatora Tonlongo. Tok rozpraw tych i ostateczny ich wynik będzie niezawodnie bardzo zajmujący — niedarmo nazywano sprawę oszustw w administracyi włoskich banków biletowych „*panamino*“ — t. j. mała sprawa panamska. Obwiniony o kradzież $2^1/_2$ milionów lirów i zbiegły dyrektor filii banku neapolitańskiego w Rzymie, został w niedzielę wieczorem aresztowany w Rzymie. Miał na sobie habit mniszy.

Głównem zadaniem władz sądowych w Paryżu było obecnie zebranie materyału dowodowego przeciwko Korneliuszowi Hertzowi, aby skłonić sądy angielskie do wydania go

władzom francuskim. Żądanie wydania Hertza powołuje się na art. 18 ugody z dnia 14 sierpnia 1876 roku, którą Anglia i Francya zobowiązały się wzajemnie wydawać sobie przestępców winnych nadużycia zaufania i sprzeniewierzenia. Chodziło więc o to, aby przedstawić na to dowody, że Hertz istotnie winnym jest sprzeniewierzenia.

Drugą sprawą, żywo zajmującą obecnie opinię publiczną we Francyi, jest kwestya owej listy przekupionych członków parlamentu, którą, według zeznania Stephane'a, Clémenceau miał dostać od bar. Reinacha. Przywódca radykałów stanowczo temu zaprzecza, a Stéphane nie mniej stanowczo obstaje przy swem twierdzeniu, że sam osobiście wręczył p. Clemenceau listę bar. Reinacha. Buchalter domu bankowego Proppera p. Asselin, przesłuchiwany przez komisyę, zeznał, że Stéphane nie jest bynajmniej plotkarzem i że można zaufać jego słowu. Sam Asselin listy tej nie widział, lecz słyszał, że Stephane odnosił do p. Clémenceau jakiś dokument. dotyczący sprawy panamskiej.

Komisya parlamentarna dla sprawy panamskiej ma wkrótce ukończyć swą pracę. Dziennik *Soir* domaga się z tego powodu, aby komisya przed zamknięciem śledztwa napiętnowała zarzut dep. Delahaye co do 104 przekupionych członków parlamentu, jako niehonorowy, ponieważ oskarżyciel nie jest w stanie dowieść słuszności zarzutu. Łatwo przewidzieć, że komisya rady tej nie posłucha.

Niemałą sensacyę zrobiła wiadomość, że były minister generał Ferron i były minister Flourens potwierdzili zeznania Andrieux, iż Rouvier otrzymywał po 40.000 fr. z tajnych funduszów ministerstwa wojny i ministerstwa spraw zagranicznych na zwalczanie boulanżyzmu. Kwoty te zostały następnie zwrócone.

Paryski korespondent *Budap. Hirlap*, wróciwszy do Budapesztu, ogłosił w swoim dzienniku usprawiedliwienie i wyjaśnienie przesłanych z Paryża wiadomości o uczestnictwie ambasadora, barona Mohrenheima, w przekupstwach panamskich. Wiadomości tych udzielił mu dnia 3-go stycznia dyrektor „Union Mediterrannée“ i współwłaściciel *Agence Libre*, Gromier, bliski krewny byłego prezydenta Izby, Floqueta. Według informacyj Gromiera, Rouvier mianowicie zeznać miał przed sędzią śledczym, iż otrzymał od Towarzystwa panamskiego sumę 200.000 franków, jednakowoż nie dla siebie, lecz dla ambasadora rossyjskiego. Kiedy wiadomość, wydrukowana w *Budapesti Hirlap*, sprawiła wielkie wrażenie, Szekelyi jeszcze raz odniósł się do Gromiera z prośbą o jej potwierdzenie, oświadczając równocześnie gotowość odwołania jej, gdyby okazała się błędną. Gromier w odpowiedzi pokazał Szekelyi'emu numer *Lanterne*, w którym ta sama wiadomość podana była bardzo przejrzyście, jednak bez wymienienia nazwiska ambasadora, oraz dodał do poprzednich wiadomości, że Mohrenheim otrzymał nadto od Freycineta i pewnej trzeciej osoby 300.000 franków. Kwotę tę wręczył Mohrenheimowi własnoręcznie berliński ambasador Herbette. Jako świadków swojej rozmowy z Gromierem wymienia Szekelyi pp.: Foucauld de Morelion i czeskiego dziennikarza Klepala. Według doniesień z Paryża, Gromier przed współpracownikiem *Matin* zaprzecza wszystkiemu. Zapewne trudno będzie dojść właściwej prawdy.

Minister spraw zagranicznych Develle oświadczył austro-węgierskiemu ambasadorowi, hr. Hoyosowi, iż insynuacye niektórych dzienników, jakoby oskarżenia przeciwko bar. Mohrenheimowi były wynikiem intrygi reprezentantów trójprzymierza, wobec istniejącej swobody prasy we Francyi angażują jedynie tych, którzy są owych insynuacyj autorami.

Wczoraj złożył Develle wizytę niemieckiemu ambasadorowi. hr. Münsterowi, ażeby mu wyrazić swoje ubolewanie z powodu oszczerczych ataków niektórych francuskich dzienników na reprezentantów trójprzymierza.

W Paryżu utrzymują, że Arton znajduje się w Rumunii, z którą Francya nie posiada traktatu co do wydawania przestępców.

Hertz jest ciągle chory w Bornemouth; ma on być zajęty uporządkowaniem swoich papierów.

Chemicy sądowi skończyli badania w sprawie otrucia Reinacha i orzekli, że nie są w stanie wypowiedzieć stanowczo, iż Reinach otruł się, ale również, iż umarł śmiercią naturalną. Brak zatem pozytywnej konkluzyi w sprawozdaniu ekspertów, mających zadecydować jaką śmiercią umarł Reinach.

Król Oskar I, otwierając w d. 18 b. m. posiedzenie parlamentu szwedzkiego, w swej mowie od tronu podniósł z naciskiem przyjażny charakter stosunków pomiędzy Szwecyą a Danią. Koła polityczne widzą w tem potwierdzenie wiadomości o zaręczynach czwartego syna króla szwedzkiego, księcia Eugeniusza z córką duńskiego następcy tronu, księżniczką Ludwiką.

Rząd angielski zamierza utworzyć osobny urząd dla spraw robotniczych; urząd ten będzie stanowić osobny departament w ministerstwie handlu. Zakres działania tego urzędu, jak zapewnia *Polit. Corr.* będzie znacznie obszerniejszy, niźli analogicznych urzędów w innych państwach.

W Anglii powstało nowe stronnictwo pod nazwą „niezależnego robotniczego stronnictwa“. Założycielem nowej partyi jest znany agitator Keir Hardie, a ukonstytuowanie się jej nastąpiło w Bradford przy udziale 116 delegatów różnych stowarzyszeń robotniczych. Trzeba zauważyć, że chociaż wyraz socyalizm został usunięty z nazwy stronnictwa, to przecież jego program obejmuje wszystkie znane postulaty socyalizmu. I tak pod względem socyalnym, niezależni domagają się wspólności gruntu i narzędzi produkcyi, pod względem zaś politycznym powszechnego głosowania, tudzież zniesienia monarchii i Izby lordów. Utworzenie stronnictwa robotniczego miałoby pewne znaczenie w politycznej organizacyi Anglii, nie pozostałoby zwłaszcza bez wpływu na skład stronnictwa liberalnego, gdyby nie ów program, tak niezgodny z duchem i tradycyami angielskiego ludu. Program ten jest tak skrajny, że zadowalnia tylko najradykalniejsze żywioły a Trade Unions i ich przywódcy nie mają nic wspólnego z p. Keir-Hardie i jego pomysłami. Prawdopodobnie zatem grupa szumnie ochrzczona nazwą stronnictwa, nie odbierze ani jednego mandatu przyjaciołom p. Gladstona.

Załatwienie pomyślne kwestyi egipskiej jest zdobyczą, którą będzie się mógł poszczycić liberalny gabinet Gladstone'a przed parlamentem, który zbiera się 31-go b. m. Trudności, z jakiemi spotka się tam programowy dla gabinetu projekt irlandzki, mnożą się z dniem każdym, podczas gdy gabinet unosi się niepłonną nadzieją, że „bil irlandzki“ zostanie uchwalony.

W piątek, zeszłego tygodnia, odbył się w Liverpoolu wielki mityng „federacyi narodowo-liberalnej“, na którym przemawiał minister spraw wewnętrznych, p. Asquith. Co do kwestyi irlandzkiej, oświadczył on, że jednem z głównych zadań gabinetu będzie, przedłożyć gotowy plan utworzenia parlamentu irlandzkiego. Samorząd, jaki się ma nadać Irlandyi, nie powinien być dwulicowym, lecz w rzeczywistości powinien dać Irlandyi pole do rozwinięcia samodzielnego zarządu, z równoczesnem zastrzeżeniem praw parlamentu angielskiego. Podobnie starać się bedzie rząd o spełnienie życzeń Szkocyi i Walii. Mityng uchwalił rezolucyę, wyrażającą zupełne zaufanie do gabinetu Gladstone'a.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 25 stycznia. Na obiedzie u Najd. Arcyksięcia Ludwika Wiktora, który zakończył uroczystości weselne, był Najj. Pan, królestwo Württembersey i inni Württembersey książęta, dalej Najd. Arcyks. Otto, P. Minister hr. Kalnoky, poseł württemberski, świta i służba honorowa.

Wiedeń, 25 stycznia. Królestwo Württembersey, tudzież książę Fryderyk i książę Albrecht Schaumburg-Lippe, wyjechali wczoraj o godzinie 10½ do Nachodu w odwiedziny do matki królowej. Najj. Pan odprowadził odjeżdżających na dworzec. Pożegnanie było jak najserdeczniejsze. Monarchowie ucałowali się po dwakroć, a Najj. Pan ucałował rękę królowej.

Wiedeń, 25 stycznia. Wczoraj po południu odjechali nowozaślubieni: Jego Król. Wysokość książę Albrecht Württemberg wraz z Najd. Małżonką swoją do Salcburga.

Król Württemberski przyjął w ciągu dnia wczorajszego P. Ministra hr. Kalnoky'ego na dłuższej audyencyi prywatnej.

Salcburg, 25 stycznia. Książę Albrecht Württemberski z małżonką przybył tu wczoraj wieczorem.

Nachod, 25 stycznia. Królestwo Württembersey przybyli tutaj dziś zrana.

Hyder-Abad, (w Hindostanie) 25 stycznia. Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand powrócił tu wczoraj z wyprawy myśliwskiej do Tandur.

Wiedeń, 25 stycznia. *Wiener Ztg.* ogłasza: Zarządca lasów i domen, Andrzej Broniewski we Lwowie, mianowany lustratorem lasów.

Wiedeń, 25 stycznia. (*Tel. pryw.*) Wczoraj odbyła się rada Ministrów nad zmianami programu większości parlamentarnej, proponowanemi przez trzy wielkie stronnictwa. Rokowania dalsze rozpoczną się zapewne niezadługo.

Wszystkie szczegóły umowy względem konwersyi i pożyczki indemnizacyjnej, już ułożone. Układy między reprezentantami Galicyi a Unionbankiem zostały wczoraj ukończone.

Wiedeń, 25 stycznia. *Vaterland* donosi, że Papież miał za pośrednictwem kardynała sekretarza stanu Rampolli, zawiadomić nuncyusza Galimberti'ego w Wiedniu, że udziela swego błogosławieństwa nowożeńcom księstwu Württemberskim.

Wiedeń, 25 stycznia. Dziś w nocy nastała odwilż. Deszcz pada od rana.

Wiedeń, 25 stycznia. Umarł profesor Uniwersytetu tutejszego dr. Kahler.

Praga, 25 stycznia. W kopalniach węgla koło Osieku (Osseg) w szybie „Postęp“ nastąpił wybuch gazów. Dotychczas wydobyto 16 zabitych, 8 rannych robotników. Mówią, że w szybie znajdują się jeszcze setki ofiar. Według wiadomości prywatnych z Osieku, miano dotychczas wydobyć z szybu „Postęp“ 40 osób, bądź zabitych, bądź rannych.

Praga, 25 stycznia. Według doniesienia dzienników tutejszych z Osieku, liczbę ofiar wczorajszej katastrofy oceniają na 130, ponieważ z zasypanych ludzi jeszcze 50 do 80 znajduje się pod ziemią, i nieszczęśliwych tych uratować niestety nie można.

Peszt, 25 stycznia. (*Tel. pryw.*). Konferencya głównych Kas oszczędności węgierskich, tudzież wielkich banków, postanowiła zniżenie procentu od wkładek z 4 proc. na 3·60 prc.

Budapeszt, 25 stycznia. Pociąg pospieszny, odchodzący wczoraj wieczorem do Wiednia, wskutek mylnego ustawienia zwrotnicy, zderzył się przy stacyi Köbölkut z pociągiem towarowym, wskutek czego wozy ciężarowe, lokomotywa i wóz pocztowy pociągu pospiesznego zostały zdruzgotane. Kilku podróżnych doznało lekkich skaleczeń, cztery osoby z personalu służbowego ciężko zranione, jedna zabita.

Berlin, 25 stycznia. W komisyi wojskowej parlamentu niemieckiego oświadczył kanclerz hrabia Caprivi, iż rząd nie może przyjąć propozycyi zwiększenia liczby rekrutów w ramach dotychczasowej stopy armii czynnej, gdyż to nie byłoby dostateczną rękojmią zabezpieczenia państwa na wypadek wojny. Żądanie wzmocnienia, powiększenia armii, nie [illegible] niedostatecznem [illegible] nianiu potęgi wojskowej trójprzymierza, ani na braku wiary w dalsze trwanie tego związku. Kanclerz zawsze uznawał wysokie znaczenie potrójnego przymierza i czynił ze swej strony wszystko, co było w jego mocy a co mogłoby związek ten uczynić potężniejszym i utrzymać.

Berlin, 25 stycznia. Carewicz następca tronu przybył tu o pół do dziewiątej wieczorem, witany serdecznie przez ces. Wilhelma.

Królewiec, 25 stycznia. Wczoraj przedpołudniem przybył tu carewicz; przyjęcia oficyalnego nie było.

Halla, 25 stycznia. W domu, zamieszkanym przez liczne rodziny robotnicze a położonym w pobliżu miejscowości Trotha, wydarzyło się kilka wypadków zasłabnięcia wśród okoliczności podejrzanych. Badanie bakteryologiczne wdrożono.

Bukareszt, 25 stycznia. Izba deputowanych zatwierdziła 70 głosami przeciw 9 konwencyę handlową rumuńsko-angielską, zaś 62 głosami przeciw 2 konwencyę rumuńsko-włoską.

Bukareszt, 25 stycznia. *Agence Roumaine* zaprzecza w sposób jak najbardziej stanowczy doniesieniom pism rossyjskich, według których Rumunia, w skutek reklamacyj gabinetu rossyjskiego w sprawie parowca Towarzystwa Gagarina „Olgi“, miała zwrócić się do Rossyi z usprawiedliwieniami.

Genewa, 25 stycznia. Komunikacya kolejowa z Paryżem została wczoraj zupełnie przerwaną, a to w skutek tego, iż lawina śniegu zasypała wczoraj rano wejście do tunelu Credo, w pobliżu Bellegarde.

Paryż, 25 stycznia. Izba przyjęła budżet zwyczajnych wydatków ministerstwa wojny.

Lyon, 25 stycznia. Umarł arcybiskup tuloński.

Londyn, 25 stycznia. Pułk piechoty, stojący załogą w Malcie, otrzymał rozkaz udania się do Egiptu.

Londyn, 25 stycznia. Biuro Reutera donosi: Wojska okupacyjne w Egipcie zostaną powiększone tylko o dwa bataliony.

Telegrafowany kurs wiedeński.*

Wiedeń, 25 stycznia 1893, godzina 10 minut 35. Akcye kredytowe 319·50, Akcye kolei państwowej 295·75, Akcye tytoniowe 168·—, Anglo-austryackie 153·—, Unionbank 248·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 92·75, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych —·—, liste zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, 4½-prc. listy zastawne banku krajowego 100·—, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 100·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —.—, za 100 marek 59·30. Usposobienie mdłe.

Wiedeń, 24 stycznia 1892 r. godz. 2, minut —, Akcye kredytowe 319·50, Alp. Tow. górnicze 54·10, Węgierskie akcye kredytowe 367·75, Akcye anglo-austryackie 153·75. Akcye banku Union 249·25, Akcye kolei Karola Ludwika 219·50, Akcye kolei Północnej 286·—, Akcye kolei Południowej 94·—, Losy tureckie 45·10, Akcye kolei państwowej 296·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 254·75, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej —·—, Wiedeńskie losy komunalne 170·—, Akcye tytoniowe 168·75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105·10, Akcye kolei Elbetal 229·75, Akcye banku dla krajów koronnych 237·10, 4-prc. węgierska renta złota 114·45, Akcye banku związkowego 118·75, Rubel papierowy 1·23·50, Węgierska renta papierowa 101·40. Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 24 stycznia 1892 r. godz. 3 minut 30. Akcye kredytowe —·—, Angloaustryackie —·—, Akcze banku dla krajów koronnych —·—, Akcye kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne 5-procentowe —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 5-prc. —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z. r. 1883 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, za 100 marek —·—. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z d. 24 stycznia 1893 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr. procent 13·80 do 14·— zł. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 7·41 do 7·43 zł. Berlin: pszenica (na sierpień) 157·25 do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., spirytus 32·50 zł. [illegible]

Odpowiedzialny Redaktor: **Adam Krechowiecki.**

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 złr. **pocztą 16; złr.** półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., **pocztą 8 złr.**; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 złr., **pocztą 4 złr.**, miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., **pocztą 1 złr. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, doda[illegible] miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno. kosztuje rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

W dziale fejletonowym *Gazety Lwowskiej*, jak dotychczas tak i w roku 1893 zamieszczać będziemy oryginalne powieści, nowele i obrazki z przeszłości, pierwszorzędnych autorów, ktorych współpracownictwo staraliśmy się pozyskać

W roku 1893 drukować będziemy utwory: Elizy Orzeszkowej, Waleryi Marrené. Klemensa Junoszy, Estei, J. Łętowskiego, Abgara Sołtana i w. i.

W szeregu stałych współpracowników *Gazety Lwowskiej* w dziale feljetonowym, pozostają: Alces (baronowa Hagen), dr. Antoni J., Nagoda, Sewer, A. Wilczyński, Jan Zacharyasiewicz i t. d. i t. d

Dla „Przewodnika“ pozyskaliśmy cały szereg prac historycznych i literackich.

Ruch pociągów kolejowych.

ważny od 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięsz.
Z Krakowa	6.01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	7·21	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	6·55	—	—
Z Suczawy	10·09	—	7·56	1·42	7·06	—
Z Kimpolungu	10·09	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	10·09	—	7·56	—	7·06	—
Z Hliboki	10·09	—	—	—	7·06	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	7·06	—
Z Słobody rungurskiej	10·09	—	—	1·42	7·06	—
Z Husiatyna via Halicz	10·09	—	—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	1·41	—
Z Pesztu. Miskolcza. Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	1·41	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4.48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—		8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięsz.
Do Krakowa	10·41	3·07	5 26	11·01	7·56	—
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	7·56	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	10·02	10·52	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Kimpolungu	6 36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	7·41	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	7·41	—
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	7·41	
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	9.5
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	7·36

Uwaga: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 25 stycznia 1893.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	218	—	221	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	253	—	256	—
Banku hip. galic. po 200 zł. a. w.	340	—	—	—
Banku kred. gal. po 200 zł. a. w.	—	—	215	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.	101	10	101	80
„ „ 5 prc. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	108	60	109	30
Banku hipot. 4½ pr. los. w 50 l.	99	—	—	—
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51 l.	100	—	100	70
Tow. kred. galic. ziems. 4 pr. w. a. I. emis.	97	70	98	40
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w 41½ lat	95	90	—	—
4½ pr. w. a. los. 52 l.	100	60	101	30
4 pr. w. a. los. w 56 l.	95	70	96	40
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	—	—	—	—
(daw. 5 pr.) 2½ pr. w. a.	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr m. k.	105	—	—	—
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	96	50	97	20
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102	—	102	70
Oblig. komunalne Banku krajo-				
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101	70	102	40
Pożyczki kr. 6 pr. w. a.	103	50	—	—
Pożyczki kr. 4½ pr. w. a.	99	50	—	—
„ „ „ 4 „ „	93	50	—	—
5. Losy miasta Krakowa	24	—	26	—
„ „ Stanisławowa	40	—	43	—
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	63	5	73
Napoleondor	9	56	9	66
Półimperyał	9	70	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	22—	1	27—
„ papierowy	1	22 40	1	24.40
100 marek niemieckich	59	10	59	70

bez kupona bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. stycznia 1893.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	98 75	98.95
luty-sierpień	98.70	98.90
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	98.40	98.60
kwiecień-październik	98.40	98.60
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	145.—	147.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	149.—	14950
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	165.—	166.50
„ „ 1864 po 100 zł.	193 —	193 75
„ „ 1864 po 50 zł.	192.50	193.50
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	155.—	155.50
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	116.70	116.90
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	101. -	101.20
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	105.25	—.
Galicyi	105.—	105.30
Niższej Austryi	109.75	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	96.30	97.30
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	154.—	154.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	322.20	322 80
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	644.—	650.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	340.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	241.—	241.50
Bank austro-węgierski a 600 zł.	997—	1002.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	95.—	95. 50
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	343.—	347.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2855.—	2865.—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	219.25	220.25
Lwów-Czer. kol. l. po 200 zł. a. w.	254.25	255.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w s	296 75	297.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	95.—	95.50
I. koli węg. gal. a 200 zł. w srebrze	202.25	202.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 prc.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l.	118.25	119.25
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. a. w. w 50 l.	100.50	101.50
„ „ „ „ „ 4 pr.	97 50	98.30
„ „ „ „ premiowe po 3 pr.	115.25	116.25
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6. pr.	—.—	—,—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ k w 36 l. 6 pr.	101.75	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	98 75	—.—
„ „ „ „ „ po 4 pr. w 41 l. wyl.	95.50	96.—
„ „ „ „ „ po 4½ pr. w 52 latach zwrotne	100.75	101.50
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51½ l.	100. -	100.20
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	101.80
Banku aust. węg. 4½ pr.	100.—	100.20
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 prc.	101.50	—.—
„ „ wyl. 4½ pr.	100.75	101.75
„ „ „ „ w 41 l. wyl po 4 pr.	96.50	97 25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em. 1886 4%	99.75	100.65
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	99.50	100.50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	——	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	89.15	90.15
z r. 1884	96·65	97.65
z r. 1866	—.—	—.—
r r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	105.70	106.70
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	141.50	142.
6. Losy		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.	194.—	195.—
Clarego po 40 zł. m. k.	59.-	61.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m k.	134.50	135.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.	24.—	24.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w.	61.—	62—
Palfiego po 40 zł. m. k.	57.50	58.50
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.50	19.-
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.50	13.—
Fundacya szpitala Arcyk. Rudolfa po 10 zł. a. w.	24.50	25.50
Salma po 40 zł. m. k.	67.—	68.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	69.50	70.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)	41.—	43,—
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	138.50	—.—
„ „ po 50 zł. a. w.	67.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	43.—	45.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	73 —	—.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	121.05	121.55
Paryż za 100 fr.	48.15.	48.22.5
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.69.—	5.71.—
„ pełnej wagi	5.67.—	5.69.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9·62.5—	9.63.5—
Rosyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 11807 [409 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Adolfa Baldingera w kwocie 50 zł. a. w z pn. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 3 lutego 1893 i dnia 10 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności objętej wykazem l. 41 gm, Mielec Jędrzeja Brożnowicza własnej.

Cena wywołania 120 zł.

Wadyum 12 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Jezierski w Mielcu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielec, dnia 3 grudnia 1892.

L. 101 2 [412 3—3]

Zbarazki c. k. Sąd powiatowy uwiadamia, że w celu zaspokojenia pretensyi Majera Rappaport w kwocie 36 zł. 85 ct. z pn. odbędzie się dnia 16 lutego i dnia 23 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 958 położonej wedle wykazu hip. 1686 ks. gr. dla gm. kat. Zbaraż miasto Maryi Wysockiej własnej.

Na pierwszym terminie realność rzeczona sprzedaną będzie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 486 zł., zaś na drugim także niżej takowej.

Wadyum wynosi 47 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Zbaraż, dnia 17 grudnia 1892.

L. 8734]5744 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 570 zł. a. w. z pn. na rzecz Herscha Wolfa Friedländera i towarzyszy odbędzie się dnia 20 lutego 1893 i dnia 21 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 12 egzekucyjna sprzedaż połowy realności pod nk. 113/118 w Tarnopolu położonej wyk. hip. l. 98 objętej Markusa Chuwena własnej.

Cena wywołania niżej której realność ta przy pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 2748 zł. 18 ct.

Wadyum 274 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzy po dniu 11 maja 1892 prawa zastawu uzyskali, lub którzy z pobytu są niewiadomi ustanowiono kuratora adw. dr. Mantla z substytucyą adw. dr. Schwarza w Tarnopolu.

Tarnopol, 24 grudnia 1892.

L. 19827 [403 3—3]

W dniach 24 lutego i 24 marca 1893 każdym razem o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności Jana Kalinowskiego i Anny Goryl pod lk. 539 w Jarosławiu położonej ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie pretensyi Henryka Wassera w kwocie 40 zł. 7 ct.

Cena wywołania 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Jarosław, 28 grudnia 1892.

L. 17720 [378 3—3]

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zniesienia własności realności pod lwh. 88 w Gromcu odbędzie się w tut. sądzie w dniach 3 marca 1893 i 6 kwietnia 1893 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya realności pod lwh. 88 w Gromcu położonej Maryi Latkowej w 3/4 i Reginy Sermakowej w 1/4 części własnej.

Cena wywołania 775 zł.

Wadyum 78 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Keppler w Chrzanowie.

Chrzanów, dnia 22 grudnia 1892.

L. 7219 [438 3 3]

C. k. Sąd powiatowy w Potoku złotym podaje do wiadomości, iż w sprawie Józefa Stansiewicza przeciw Maryi z Masurów Wujów o 243 zł. a. w. z pn. przedsięweźmie na dniu 1 lutego 1893 o 10 godzinie rano na koszt i niebezpieczeństwo umowołomnego nabywcy Aleksandra Dymińskiego relicytacyą realności egzekutki pod nk. 40 w Snowidowie wyk. hip. l. 267 objętej i sprzeda takową za jakąkolwiekbądź cenę pod warunkami ts. edyktem z dnia 4 lutego 1892 l. 177 w Gazecie Lwowskiej nr. 64, 65 i 66 ogłoszonemi.

Cena wywołania 540 zł.

Wadyum 54 zł. w. a.

C. k. Sąd powiatowy.

Potok złoty, dnia 30 listopada 1892.

L. 5413 [403 3—3]

Dnia 24 lutego i 24 marca 1893 o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna licytacya realności pod nk. 32 w Zręczycach położonej lwh. 31 objętej Jana Kaczmarczyka własnej, realności lwh. 184 w Zręczycach Macieja Dziubka lwh. 198 Zręczyce Tomasza Kaczmarczyka i lwh. 199 Zręczyce Mikołaja Tyrańskiego własnych na pokrycie pretensyi galic. zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi w kwocie 400 zł. z pn.

Cena wywołania wynosi do realności lwh. 31, 1200 zł., do realności lwh. 184, 170 zł., do realności lwh. 198. 50 zł., do realności lwh. 199, 580 zł.

Wadyum 10 prc. tejże ceny.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny oraz protokół opisania przynależności przejrzeć można w tutsąd. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony miejscowy c. k. notaryusz Bruno Rogalski.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 13 sierpnia 1892.

L. 4377 [250 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności spadkobierców Jana i Reginy Kucharskich odbędzie się przymusowa licytacya realności wyk. hip. l. 54 gm. Horodyszcze królewskie objętej w dwóch terminach a to dnia 13 kwietnia 1893 i dnia 25 maja 1893 każdym razem o godzinie 10 w sądzie tutejszym.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych dr. Wł. Pasławski c. k. notaryusz w Chodorowie.

Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania są do przejrzenia w registraturze tut. sądu.

C. k. Sąd powiatowy.

Chodorów, 20 lipca 1892.

L. 10059 [448 2—3]

W dniach 3 lutego 1893 i 9 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności w księdze gruntowej dla gminy katastralnej Stary Łysiec na imię dłużnika Stefana Babińczuka wyk. hip. l. 668 w 2/3 części ich zapisanej i na imię dłużnika Mikoły Biłyj wyk. hipot. l. 670 w całości zapisanych w Starym Łyścu położonych w celu ściągnięcia na rzecz ck. uprz. gal. Zakładu kred. włość. w likwidacyi kwoty 183 zł.

Cena szacunkowa wynosi całej realności 305 zł.

Wadyum 30 zł. 50 ct. a. w.

Mogą być sprzedane i pojedyncze ciała hip. w skład tej realności wchodzące a cena szacunkowa dla ciała hip. whl. 668 wynosi 205 zł.,
wadyum 10 prc.,
ciała hip. whl. 669 w 2/3 40 zł.,
wadyum 10 prc.,
a ciała hip. whl. 670 wszystkie ks. gr. gm. kat. Stary Łysiec 60 zł.,
wadyum 10 prc.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej tejże będzie sprzedana.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Bohorodczany, 29 listopada 1892.

L. 10721 [458 2—3]

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Emilowi Rath w Małowodach o 179 zł., 179 zł. i 179 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano dnia 31 stycznia 1893 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 28 lutego 1893 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności w Nowosiółce położonej wyk. hip. 1098 ks. gr. gm. kat. Nowosiółka objętej.

Cena szacunkowa oraz wywołania 12000 zł. a. w.

Wadyum 1200 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i protokół opisania przynależności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kuratorem dr. M. Roth adwokat w Podhajcach.

C. k. Sąd powiatowy.

Podhajce, 14 września 1892.

L. 7626 [396 2—3]

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 30 zł. a. w. z procentem 6 prc. od dnia 26 sierpnia 1867 sumy 67 zł. 50 ct. alimentów po 3 zł. od dnia 31 grudnia 1868, aż do ukończenia 5 roku życia Herminy Emilii 2-im. Orlof, zaś po 5 zł. od ukończenia 5 roku życia, aż do 12 roku życia tejże Herminy Emilii 2-im. Orlof miesięcznie z góry płatnych, tudzież kosztów w kwotach 2 zł. 36 ct., 5 zł. 17 ct., 4 zł. 86 ct., 7 zł. 30 ct., 4 zł. 86 ct. i 15 zł. 93 ct. odbędzie się przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę 13/336 części realności w Nowym Sączu położonej whl. 806 ks. gr. gm. kat. Nowy Sącz objętej i 3/672 części realności w Nowym Sączu położonej whl. 807 tejże ks. gr. objętej przedtem dłużnika Jana Kocha (syna), obecnie Anny Matyldy 2 im. Koch zamężnej Palmy i Karoliny 2-im. Koch własnością będących w dwóch terminach na dzień 9 marca 1893 i 13 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym.

Cenę wywołania sprzedać się mających części realności stanowi wartość szacunkowa tychże w łącznej kwocie 613 zł. 77 ct.

Wadyum wynosi 62 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciągi hipoteczne i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

O czem zawiadamia się tych niewiadomych wierzycieli, którzyby po dniu 17tym względnie 18tym sierpnia 1892 jako dniu wystawienia wyciągów hipotecznych na hipotekę sprzedać się mających części realności weszli jako też wszystkich tych wierzycieli, którymby uchwała dozwalająca licytacyi lub późniejsza w niniejszej sprawie egzekucyjnej wydać się mającą z jakiegokolwiekbądź powodu nie dość wcześnie lub wcale doręczoną być nie mogła do rąk kuratora którego się dla nich jednocześnie w osobie p. adw. dr. Barbackiego z substytucyą p. adw. dr. Gałkiewicza ustanawia i przez edykta.

Nowy Sącz, 10 grudnia 1892.

L. 10721 [449 2—3]

W dniach 3 lutego 1893 i 9 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności w księdze gruntowej dla gminy katastralnej Łysiec w wykazie hip. 522 na imię dłużnika Fedora Jakimów i realności w wykazie hip. l. 867 tej samej na imię Mozesa Sporna zapisanej w Łyścu położonych w celu ściągnięcia 73 zł. 9 ct. a. w. z pn. na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie.

Cena szacunkowa wynosi ad a) 700 zł., ad b) 250 zł. a. w., a wadyum 70 zł. i 25 zł. a. w.

Gdyby niemożna osiągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bohorodczany, 4 grudnia 1892.

Ч. 7550 [445 2—3]

Ц. к Сȣдъ повѣтовый въ Сȣдовой Вишни оголошае що въ днахъ 15. Лютого и 15 Марта 1893 кождого разȣ о 11 год. рано ôдбȣде ся лїцытацїя тѣла гïпот. ч. 112 книги грȣнт. Хоросничя Сенька Стеци власной на рѣчъ обшого рôльн. кред. Заведенїя для Галичини и Бȣковины въ ликв. въ Львовѣ.

Цѣна выклична 200 зл.

Вадыюмъ 20 зл.

Близшїи оусловїя можна переглянȣти въ тȣсȣдовой регѣстратȣрѣ.

Сȣдова Вишня, 18 Грȣдня 1892.

L. 7670 [7987 2—3]

W Pilzneńskim c. k. sądzie powiatowym odbędzie się dnia 20 marca 1893 i dnia 24 kwietnia 1893 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż publiczna realności lwh. 16 ks. gr. gminy Pilzno objętej dłużników Majera Weissa i Sary Ryfki 2 imion Weiss własnej celem zaspokojenia wierzytelności Tarnowskiej kasy oszczędności w kwocie 3237 zł. 88 ct. z pn.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także niżej ceny szacunkowej szprzedaną będzie.

Cena wywołania stanowi cena szacunkowa 6951 zł

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania i wyciąg hipoteczny pomienionej realności przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu, jakoteż dla późniejszych wierzycieli tej realności, ustanawia się kuratorem p. Tytusa Bujnowskiego c. k. notaryusza w Pilźnie.

O tem zawiadamia się niniejszem także wierzycieli hipotecznych Jojnę recte Josnę Maschlera i Markusa Maschlera a względnie ich niewiadomych spadkobierców tudzież niewiadomych z życia i miejsca pobytu Mojżesza Maschlera i Perlę Wald.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 26 listopada 1892.

L. 18020 [289 2—3]

C. k; Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 50 zł. a. w. z pn. na rzecz Józefa Oczereta odbędzie się dnia 9 marca 1893 i dnia 13 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze nr. 3 egzekucyjna sprzedaż realności dłużniczki Rózi Oczeretowej pod l. sp. 116 w Tarnopolu położonej whl. 256 objętej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 347 zł.

Wadyum 34 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 25 października 1891 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi doręczoną być nie mogła, tudzież dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Donata, Edmunda i Klaudyana Jaschek, Karola Załęskiego, Józefa Wolfshauta i Karola Fryderyka Unger, jak też i dla mas spadkowych po Katarzynie Salarewicz, po Wolfie lub Józefie Wolfshaut, po Annie Menartowicz i po Fryderyku Unger, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum pana adw. dr. Parnassa a pana adw. dr. Schwarza zastępcą tegoż.

Tarnopol, 10 grudnia 1892.

L. 9272 [319 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowy podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Eugenii Kerner w kwocie 144 zł. 75 ct. a w. z pn. odbędzie się w tym sądzie dnia 24 marca 1893 i dnia 21 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę połowy realności objętej wykazem 84 i 1/4 części realności objętej wykazem 406 ks. gr. gm. kat. Kolbuszowa m. wedle poz. 1 karty własności do dłużnika Gerschena Sana należących.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze tego sądu.

Kolbuszowa, dnia 25 września 1892.

L. 10460 [251 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, że celem zaspokojenia resztującej wierzytelności Berla Finklera jako cesyonaryusza gal. zakładu kredytowego włość. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 221 zł. aw. z pn. rozpisaną została przymusowa licytacya parcel grunt. lk. [illegible]7. 758, 759, 1380, 1381 i 1382 wyk. hip. l. 31 ks. gr. gminy kat. Ruda objętych masy spadkowej śp Senia Hrycyk względnie tegoż spadkobierców deklarowanych własnych w terminach dnia 13 kwietnia 1893 i dnia 25 maja 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania dla powyższych parcel stanowi 210 zł., zaś wadyum 21 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny wywołania, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Chodorów, 13 grudnia 1892.

L. 11146 [40 2—3]

W dniu 12 kwietnia i 17 maja 1893 o godzinie 10 z rana odbywać się będzie w tutejszym sądzie w biurze nr. 24 egzekucyjnej na sprzedaż realności p. Herminy Riegerowej w Gorajowicach whl. 62 objętej na 927 zł. 34½ ct. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności kasy oszczędności w Jaśle w kwocie 300 zł. zpn.

Cena wywołania 927 zł. 34½ ct.

Wadyum 93 zł. a. w.

Kurator niewiadomych wierzycieli pan dr. Gaszyński adw. w Jaśle.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd pow. deleg.-miejski.

Jasło, dnia 11 grudnia 1892.

L. 5504 [252 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Abla Rettiga w kwocie 93 zł. a. w. z pn. rozpisaną została przymusowa licytacya 6/20 części realności wykazem hip. l. 54 gminy kat. Borynicze objętej dłużnika Michała Krzyżanowskiego własnych na dzień 13 kwietnia 1893 i na dzień 25 maja 1893 każdym razem o godzinie 10 rano w zabudowaniu tut. sądu.

Cena wywołania 1259 zł. a. w.

Wadyum 125 zł. 90 ct.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem nieznanych wierzycieli hipotecznych dr. Pasławski c. k. notaryusz w Chodorowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Chodorów, 31 lipca 1892.

L. 8377 [384 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Aschera Lufta 52 zł. 38 ct. z pn. po potrąceniu 44 zł. przeprowadzi w dniach 3 marca i 5 kwietnia 1893 egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod lk. 500 w Dzikowie starym położonej wykazem hip. l. 480 księgi gruntowej gminy Dzików objętej, dłużnika Mojżesza Strasslera własnej, z tem że realność ta na pierwszym terminie tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże zaś na drugim terminie także niżej ceny wywołania za jaką bądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 139 zł. w. a.

Wadyum 14 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny w tus. registraturze do przejrzenia.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Kapko c. k. nataryusz w Lubaczowie.

Lubaczów, 30 października 1892.

L. 8927 [380 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia prawomocnie wywalczonej sumy 100 zł zpn. na rzecz Barucha Hoffmana, odbędzie się dnia 10 marca 1893 i 20 kwietnia 1893 o godz. 10 przed południem w tutejszym sądzie sprzedaż połowy realności dłużniczej masy po Josslu Perl własnej. w Grzymałowie położonej. wykazem hipot. l 893 księgi gruntow. dla gminy katastralnej Grzymałów objętej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedana nie będzie wynosi 334 zł. 50 ct.

Wadyum 34 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w tut. sądzie.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 15 listopada 1891 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. Stefana Manaczyńskiego c. k. notaryusza w Grzymałowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, d. 30 listopada 1891.

L. 3362 [450 2—3]

W dniach 3 lutego 1893 i 9 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym ck. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności w księdze gruntowej dla gminy kat. Stare Bohorodczany na imię dłużnika Michała Tryńczuka syna Semena zapisanej wyk. hip. l. 1105 objętej w Starych Bohorodczanach pod nr. 199/a położonej w celu ściągnięcia 93 zł. 76 ct. zpn. na rzecz c. k. up. gal. Zakładu kr. włośc. w likwidacyi we Lwowie.

Cena szacunkowa wynosi 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Gdyby nie można osiągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bohorodczany, 8 grudnia 1892.

L. 25651 [426 2—3]

C. k. miejsko deleg. Sąd powiatowy w Kołomyi ogłasza, że w sali rozpraw przyprowadzać będzie publicznie przymusową sprzedaż 1/3 realności w Czeremchowie położonej, wedle wykazu hip. 276 i połowy realności wyk. hip. l. 277 gm. Czeremchów dłużnika Nykoły Swaryczewskiego recte Zwaryczewskiego własnej, na zaspokojenie pretensyi Hrycia Dmytruka w kwocie 40 zł. a. w. w dniach 10 lutego 1893 i 21 marca 1893 zawsze o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 71 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którzyby na realności sprzedać się mającej po dniu 2 czerwca 1892 prawa rzeczowe nabyli, dla wierzycieli hipotecznych z życia i miejsca pobytu nieznanych, dla niewiadomych ich prawonastępców lub spadkobierców, w ogóle dla tych którymby uchwała licytację dozwalająca lub dalsze uchwały licytacyi, relicytacyi, likwidacyi, ekstrykacyi i ekstradycyi dotyczące wcale lub wcześnie doręczone być nie mogły ustanowiono kuratorem adw. dr. Haczewskiego ze zastępstwem adw. dr. Krobickiego.

Osoby te wzywa sąd, aby kuratorowi potrzebne informacye udzieliły, do obrony swych praw potrzebne kroki poczyniły, i sąd o tem zawiadomiły.

Kołomyja, dnia 6 grudnia 1892.

L. 786 [432 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia przyznanych gminie miasta Leżajska kosztów sporu w kwocie 63 zł. 21 ct. w. a. itd. odbędzie się dnia 21 lutego i 21 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż połowy realności pod lk. 60 i Leżajska położonej Michała Gromaszkiewicza własnej.

Cena wywołania wynosi 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Leżajsk, dnia 14 stycznia 1893.

L. 785 [433 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza że celem zaspokojenia wierzytelności gminy miasta Leżajska w kwocie 43 zł. 13 ct. itd. odbędzie się dnia 21 lutego 1893 i 21 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż połowy realności pod lk. 60 w Leżajsku położonej, Anieli, Waleryana, Antoniego, Emilii, Stanisława i Wincentego Gromaszkiewiczów, każdego w 1/12 części własnej.

Cena wywołania wynosi 300 zł. w. a.

Wadyum 30 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Leżajsk, 14 stycznia 1893.

L. 11423 [437 3—3]

W sprawie egzekucyjnej Reisi Fischler przeciw Antoniemu Buczkowskiemu pto 50 zł zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano dnia 31 stycznia 1893 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a dnia 28 lutego 1893 nawet poniżej tej ceny przymusowa sprzedaż 1/2 realności dłużniczej wyk. hip. 13 k. gr. Michałówka objętej.

Cena szacunkowa i wywołania 355 zł. a. w.

Wadyum 35 zł. 50 ct.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i opisania także przynależności można przejrzeć w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem dr. Roth adwokat w Podhajcach.

C. k. Sąd powiatowy.

Podhajce, dnia 4 grudnia 1892.

L. 25739 [444 1—3]

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Tarnowskiej kasy oszczędności ze skryptu dłużnego z daty Tarnów 14 października 1885 l. 937 w sumie 5500 zł. a. w. z pn. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności w Tarnowie na Zawalu pod nk. 47 i 47a położonych wyk. hipot. 201 i 202 ks. gr. Tarnów objętych do egzekutki Schiffry Leibel należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tut. w dwóch terminach a mianowicie w dniu 24 lutego 1893 i w dniu 24 marca 1893 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 2917 zł. 11 ct., względnie 6753 zł. 60 ct. poniżej których w terminie pierwszym realności sprzedane nie będą.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 10 prc., które w dniach 3 do jednej czwartej części podnieść należy.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Dla wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu niewiadomych następnie tych wierzycieli, którzyby po dniu 10 stycznia 1893 do hipoteki realności weszli lub którymby uchwała niniejsza lub jakakolwiek późniejsza z jakiegokolwiek powodu nie została należycie doręczoną ustanawiamy kuratora w osobie adw. dr. Mieczysława Gałeckiego z substytucyą adw. dr. Jana Steca.

Tarnów, dnia 12 stycznia 1893.

L. 3803 [479 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach celem zaspokojenia sumy dłużnej w kwocie 50 zł. w. a. jako pierwszej raty z kapitału 150 zł. pochodzącej przeprowadzi egzekucyjną sprzedaż realności wyk. hip. l. 41 gm. Zabierzów objętej a dłużnika Pawła Łyska młodszego własnej i posiadłości lwh. 895 tej samej ks. gr. objętej a na imię Jędrzeja Zychala zaintabulowanej na rzecz Saula Pinkesfelda w dwóch terminach licytacyjnych dnia 24 stycznia i dnia 6 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 1433 zł.

Wadyum wynosi 141 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice, d. 30 października 1892.

L. 3499 [478 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia sumy dłużnej 84 zł. 5 ct. a. w. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności lwh. 120 i 1393 gminy kat. Niepołomice objętych własność Jana i Zofii Trzosiów i Józefy Mączyńskiej stanowiących na rzecz Kalmana Bassera w dwóch terminach licytacyjnych dnia 24 stycznia i dnia 6 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 2000 zł. aw.

Wadyum zaś 200 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice, d. 30 października 1892

L. 13293 [480 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi na rzecz Estery Holländrowej pto 73 zł. publiczną sprzedaż posiadłości objętej wyk. hip. l. 29 gm. kat. Gostwica Wojciecha Żelaski własnej w dniu 23 lutego 1893 i na dniu 23 marca 1893 o godz. 10 rano.

Cena wywołania 6788 zł. 50 ct.

Wadyum 1697 zł. a. w.

Resztę aktów przejrzeć można w registraturze.

Stary Sącz, dnia 19 grudnia 1892.

L. 13294 [481 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi na rzecz Abrahama Holländra publiczną sprzedaż posiadłości objętej wyk. hip. l. 74 ks. gr. gm. kat. Podegrodzie Wojciecha Perełki własnej na dniu 23 lutego 1893 i na dniu 23 marca 1893 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 988 zł. a. w.

Wadyum 247 zł. a. w.

Resztę aktów przejrzeć można w registraturze.

Stary Sącz, dnia 19 grudnia 1892.

L. 4067 [477 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Tarnowskiej Kasy oszczędności w kwocie 666 zł. 32 ct. z pn. odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie licytacya realności pod n. 16 w Berdechowie położonej wykazem 28 ks. gr. dla tejże gm. objętej dłużnika Jędrzeja Jopa własnej w dwóch terminach mianowicie w dniu 24 lutego 1893 i w dniu 24 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 3090 zł.

Wadyum wynosi 309 zł.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na pomienionej realności po dniu 1 października 1892 ustanawia się kuratorem pana Michała Huzę z Ciężkowic.

C. k. Sąd powiatowy.

Ciężkowice, dnia 15 listopada 1892.

L. 8901 [482 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi na rzecz Samuela Leiby Wächtera publiczną sprzedaż połowy posiadłości dłużnika Wojciecha Perełki własnej na dniu 23 lutego 1893 i na dniu 23 marca 1893 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 564 zł. a. w.

Wadyum 60 zł.

Resztę aktów przejrzeć można w registraturze.

Stary Sącz, dnia 30 grudnia 1892.

L. 4985 [451 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 40 zł 11 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Herscha Garfunkla w tutejszym sądzie sprzedaż połowy posiadłości lwh. 26 gm. kat. Huczwice objętej dłużnika Wasyla Petruszki własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 27 lutego 1893 i 27 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Ludwik Riedl w Baligrodzie.

Wadyum wynosi 43 zł. 8 ct. a. w.

Baligród, 10 września 1892.

L. 10954 [461 1—3]

W tut. sądzie odbędzie się w dniu 28 lutego 1893 o godzinie 12 przed południem sprzedaż realności wyk. hip. l. 759 ks. gr. gm. Hańkowce Herscha Zanderera Mo dka własnej na rzecz Ludwika Skórskiego pto 12 zł za jakąbądź cenę.

Cena wywołania 80 zł.

Wadyum 16 zł.

Resztę warunków i akt oszacowania wolno przejrzeć w registraturze.

Kuratorem nieznanych wierzycieli dr. Rosenheck adw. w Śniatynie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Śniatyn, 22 grudnia 1892.

L. 26059 [443 1—3]

C. k. Sąd obwodowy podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że zezwolił w drodze egzekucyi prawomocnego wyroku ts. z dnia 7 kwietnia 1887 l. 4085 celem zniesienia współwłasności realności pod l. 76 w Tarnowie położonej wyk. hip. l. 438 ks. gr. gm. kat. Tarnów objętej Simy z Sachsów Goldsandowej w 2/4 częściach, Jakóba Brandla 1/4 części i Lei Brandowej w 1/4 części własnej na publiczną sprzedaż tejże realności, która odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 28 lutego 1893 o godz. 10 rano nie poniżej ceny szacunkowej.

Cena szacunkowa oraz wywołania 6374 zł. w. a

Wadyum 638 zł. w. a.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny oraz resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze.

Tarnów, dnia 12 stycznia 1893.

L. 6379 [456 1—3]

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Mendla Klausnera w kwocie 10 zł. 87 ct. z pn. odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie dnia 22 lutego 1893 i dnia 23 marca 1893 każdym razem o 9 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż tej posiadłości lwh. 121 księgi gruntowej gminy Andrzejówka 12/80 części ciała hipotecznego lwh. 41, 20/160 części ciała hipotecznego lwh. 44, połowy posiadłości lwh 122, połowy posiadłości lwh. 127, 2/8 części ciała hipotecznego lwh. 135, 40/240 części ciała hipotecznego lwh. 136 objętych dłużnika masy spadkowej Janka Tyrpaka własnych z tem iż na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub powyżej, na drugim zaś i niżej posiadłość ta sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 181 zł. 50 ct.

Wadyum 18 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Muszyna, 10 grudnia 1892.

L. 18217 [425 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Banku krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z wielkiem księstwem krakowskiem przeciw Nuchemowi Maus i Scheindli z Rosenzweigów Maus o zapłacenie kwoty 41 zł., 40 zł. 97 ct. i 778 zł. 77 ct. z pn. odbędzie się dnia 23 lutego 1893 i dnia 24 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 2 przymusowa sprzedaż realności pod lk. 270 w Przemyślu położonej wedle Dom. VII. pag. 416 n 3 haer. dłużnika Nuchema Maus i Scheindli Rosenzweigów Maus własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 2000 zł. a. w.

Wadyum zaś 10 prc. tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adwokata dr. Kormosza w Przemyślu z substytucyą adwokata dr. Hillela.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 17 grudnia 1892.

L. 13974 [505 1—3]

W sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi przeciw Herschowi i Sarze Eidel dw. im. Falschberg o 336 zł. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano dnia 30 stycznia 1893 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 27 lutego 1893 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności pod l. kat. 175 w Podhajcach położonej wykazem hip. 1298 ks. gr. gm. kat. Podhajce objętej.

Cena szacunkowa oraz wywołania 2500 zł. a. w.

Wadyum 250 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i protokół opisania przynależności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kurator w osobie p. adwokata dr. Rotha.

C. k. Sąd powiatowy.

Podhajce, 19 listopada 1892.

L. 15383 [429 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Starzawie położonej, wedle wyk. hip. 172 tejże gminy dłużników Samuela i Etti małż. Herbsmanów własnej, na zaspokojenie pretensyi Issera Żupnika w kwocie 100 zł. a. w. zpn. dnia 21 lutego 1893 i dnia 23 marca 1893 a to na pierwszym terminie przynajmniej za cenę szacunkową 462 zł. a. w. na drugim i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 46 zł. 20 ct. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia sąd dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 11 listopada 1892 do tabuli weszli kuratorem p. dr. Tygermana i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobromil, 20 grudnia 1892.

Konkursa.

L. 97 [413 3—3]

C. k. Rada szkolna okręgowa w Żydaczowie ogłasza niniejszem konkurs na jedną posadę stałego nauczyciela religii rzym. kat. i jednę posadę gr. kat. przy dwóch szkołach 4 klasowych męskiej i żeńskiej w Żurawnie z płacą roczną po 450 zł. 10 prc. dodatkiem na mieszkanie, wkładając na nich obowiązek udzielania nauki religii i miewania egzort w rzeczonych szkołach w miarę potrzeby aż do ilości 24 godzin tygodniowo.

Nadmienia się, że obok posady rzeczywistego nauczyciela religii jednego i drugiego obrządku nie można piastować urzędu duszpasterskiego.

Kanoniecznie ordynowani świeccy lub zakonni kapłani, ubiegający się o powyższe posady, winni wnieść należycie udokumentowane podania za pośrednictwem swej władzy duchownej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Żydaczowie najpóźniej do 1 marca 1893 roku.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Żydaczowie dnia 15 stycznia 1893.

L. 6 [402 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie poszukuje dyetaryuszów z płacą od 20 do 40 zł. miesięcznie.

Świadectwa uzdolnienia i moralności od początku do końca służby wymaga się.

Na nieuwzględnione podania nie odpowiada się.

Baligród, 19 stycznia 1893.

L. 4105 [486 1—3]

Konkurs na posady dwóch kasyerów i kontrolora przy głównej kasie c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Zarządców przy c. k. urzędach poczt w Jaśle, Podgórzu i Śniatynie, kontrolorów w Brodach (mieście) Przemyślu, Rzeszowie, Tarnopolu, i Tarnowie (mieście) tudzież dwie takich posad w Stanisławowie (mieście) kasyerów w Białej, Boebni, Brzeżanach, Buczaczu, Krakowie (dworcu), Podwołoczyskach, Samborze, Sanoku, Stryju Tarnowie (mieście) i Złoczowie wreszcie kontrolorów kasowych w Białej, Brodach (mieście) Jarosławiu, Kołomyi, Krakowie (mieście) i na dworcu, Nowym Sączu, Podwołoczyskach, Przemyślu, Rzeszowie, Stanisławowie (mieście) Stryju, Tarnopolu i Tarnowie (mieście) z poborami IX klasy rangi i kaucyą w wysokości rocznej płacy.

Dwie posady praktykantów konceptowych przy c. k. Dyrekcyi poczt i telegr. we Lwowie z adjutum 500 zł. rocznie.

Podania o posady IX. klasy rangi należy wnieść najpóźniej do 1 zaś o dwie ostatnie do 8 lutego b. r. w c. k. Dyrekcyi poczt i tel. we Lwowie.

Lwów, dnia 20 lutego 1893.

L. 5508 [485]

Celem obsadzenia posady zarządcy przy c. k. magazynie sprzedaży tytoniu i stempli we Lwowie w IX. klasie rangi z systemizowanymi poborami i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej w wysokości 1100 zł. rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę, mają swe podania, opatrzone w dowody uzdolnienia w służbie magazynowej i rachunkowej, tudzież dokładnej znajomości języka niemieckiego i języków krajowych, wnieść w przeciągu 4 tygodni do c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów. dnia 21 stycznia 1893.

L. 6 [473]

W krajowej szkole ogrodniczej w Tarnowie rok szkolny rozpoczyna się dnia 1 kwietnia 1893 roku.

Kto chce wstąpić jako uczeń wiinien:

1) wykazać metryką, że ukończył 15 rok życia,

2) udowodnić, że ukończył z bardzo dobrym postępem szkołę ludową,

3) przedłożyć świadectwo moralności, wystawione przez miejscowy urząd parafialny,

4) przedłożyć świadectwo zdrowia, wystawione przez lekarza,

5) złożyć pisemne zobowiązanie rodziców, opiekunów lub protektorów, poręczające regularną wypłatę należytości przypadających zakładowi od ucznia.

Synowie niezamożnych rodziców mogą otrzymać bezpłatne utrzymanie w zakładzie kosztem funduszu krajowego.

Każdy kandydat obowiązany jest w dniu przez Dyrekcyę oznaczonym zgłosić się do egzaminu wstępnego w celu osądzenia czy jest umysłowo dostatecznie rozwinięty, i posiada potrzebne wykształcenie elementarne, ażeby mógł należycie korzystać z nauk w tutejszej szkole udzielanych.

Podania o przyjęcie wnieść należy po dzień 15 marca b. r. do Dyrekcyi krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie, która bliższych wiadomości na żądanie udzieli.

W Tarnowie, d. 22 stycznia 1893.

Wyroki prasowe.

Z. 16 [390]

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 23 December 1892, Z. 13907, Stf. die Weiterverbreitung nachstehender Broschüren, und zwar:

1. „Wider die kleinbürgerlich-parlamentarische Socialreform für die revolutionäre Social-demokratie" von Albert Auerbach nach §§ 58 c und 302 St. G.,

2. „Graut Euch nicht vor Socialisten und Atheisten" nach §§ 122 a und 302 St. G.;

3. Der Brochüre ohne Titel mit dem Eingangsartikel „Unsere Reichthümer" nach § 300 St. G.,

4. „Der Parlamentarismus und die Arbeiterclasse" von Hermann Feistler nach Art. III. des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 für 1863, und § 202 St. G. u.

5. „Werth und Bedeutung politischer Demonstrationen" von Hans Müller und nach §§ 58 b, 302 und 303 St. G. verboten.

Upadłości.

L. 37 [424 2—3]

Ck. Sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego jakoteż w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. upp. z roku 1869 obowiązuje położonego nieruchomego majątku Chaskla Wiselberga i że do kierowania tym konkursem, ustanowionym został jako komisarz konkursowy c. k. radca sądu krajowego Stobiecki zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy jest adwokat dr. Stauber.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszystkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, do dni 60 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym sądzie zgłosili, i aby na terminie na dzień 9 marca 1893 przed południem do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali.

Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału, innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się termin na dzień 24 stycznia 1893 godzinę 10 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ ogłaszane.

Z rady c. k. Sądu obwodowego
Kołomyja, dnia 2 stycznia 1893.

L. 9612 [457 2—3]

W sprawie konkursowej Eliasza Tobiasa odbędzie się dnia 14 lutego 1893 o godzinie 10 z rana w biórze podpisanego walne zgromadzenie wierzycieli celem ustalenia wysokości wynagrodzenia zarządcy masy na które wierzycieli tych wzywa się.

Oświęcim, d. 8 stycznia 1893.

L. 17758 [474]

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia, iż zamianował równocześnie stałym zarządcą masy rozbiorowej Eliasza Kremera nieprotokołowanego kupca w Przemyślu, Mojżesza Strassberga kupca w Przemyślu, zaś tegoż zastępcę Markusa Duldiga również kupca w Przemyślu.

Przemyśl, 17 grudnia 1892.

Kuratele.

L. 7682 [440 2—3]

Iwan Kuryłak rolnik z Dzwiniacza uznany za marnotrawcę i postawiony pod kuratelę.

Kuratorem ustanowiony Les Kostyniuk z Dzwiniacza.

C. k. Sąd powiatowy.
Zaleszczyki, 9 sierpnia 1892.

L. 7476 [407 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Janowie ogłasza, że Marya z Czerwińskich 1 ślubu Łozińska 2 ślubu Dziża Łozińska została uznaną marnotrawczynią, a kuratorem jej jest Dmytro Kulczycki z Łoziny.

C. k. Sąd powiatowy.
Janów, dnia 16 września 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 449 [392 3—3]

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że dla niewiadomego z miejsca pobytu Marka Schwebla ustanowił w sporze weksl. Jakóba Reisa pwko niemu o 40 zł. zpn. kuratorem adw. dr Wiktora Szancera a jego zastępcą adw. dr. Ludwika Glasera i doręczył kuratorowi nakaz zapłaty z dnia 28 grudnia 1889 l. 21314 dla Markusa Schwebla przeznaczony:

Tarnów, dnia 12 stycznia 1893.

L. 25820 [393 3—3]

C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszem niewiadomych spadkobierców śp. Szymona Iwanickiego, niebędącą masę spadkową Leona Leonarda hr. Worzell, Emilię Skrzyńską, Emilię, Elżbietę, Teodora i Franciszka br. Przychockich, nieznanych z imienia braci Szymona Iwanickiego Stanisława Urbańskiego, Eugieniusza Szymona i Lubinę Krawczykiewiczów, Apolonię Paszkowską, Ignacego Paszkowskiego, Jana Dunklana Ostrowskiego, Honoratę z Czołhańskich, Horodyską, Konstacyę hr. Dulską Marcelinę ks. Radziwiłłównę, Antoninę hr. Łoś, Maryjannę z Niewiarowskich Held, Bogumiłę 1 voto Łępicką 2 voto Osuchowską, Kaspra Przeczkowskiego, nieobjętą masę spadkową Karoliny z Niedźwieckich Bobrowskiej, Klemensa Bobrowskiego, Paulinę Bobrowską, Leopoldynę Bobrowską, Januarego Urbańskiego, Berka Mendla, Rozalię Zakliczynę, Megildę z Kowalskich Przetocką, Wojciecha Milewskiego, Komornika Tarnowskiego N. Bilańskiego wszystkich z życia i miejsca pobytu i imienia nieznanych i ich z życia miejsca pobytu i imienia nieznanych spadkobierców i prawonabywców że przeciw nim c. k. Prokuratorya skarbu imieniem fundacyi stypendyjnej dr. Franciszka Urbańskiego dla artystów polskiego pochodzenia, kształcących się w szkole sztuk pięknych w Krakowie tudzież Ksawera z Krasiów Roińska jako spadkobiercy Józefa Nieczuji Urbańskiego dnia 21 grudnia 1892 do l. 25820 wnieśli w sądzie tut. pozew pisemny o uznanie praw pozwanych do resztującej ceny kupna 4/5 części dóbr Nockowa za zgasłe i wykreślenie tychże z ksiąg depozytowych zpn. wskutek czego dla powyż wymienionych pozwanych ustanowionno kuratorem tutejszego adwokata dr. Forysta z zastępstwem tutejszego adwokata dr. Chodackiego, któremu to kuratorowi doręczono pozew celem wniesienia obrony w zakresie dni 90.

Rzeczą zatem jest pozwanych, udzielić kuratorowi potrzebnej informacyi do obrony lub też innego zastępcę sobie ustanowić i o tem sądowi tut. donieść, w razie bowiem przeciwnem wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Tarnów, dnia 31 grudnia 1892.

L. 1792 [417 3—3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Józefa Rapaporta przeciw Salomonowi Rettig o 50 zł. w. a. zpn. adw. dr. Raresa ze zastępstwem adw. dr. Ambesa kuratorem dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Salomona Rettig i zawiadamia go z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebną informacyę udzielił, bądź też sobie innego pełnomocnika obrał, do swej obrony służące kroki uczynił i o tem sądowi doniósł.

We Lwowie, dnia 14 stycznia 1893.

L. 59044 [416 3—3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wiadomo czyni, iż wskutek prośby Anzelma Spiegla wydał przeciw Alfredowi Mysłowskiemu dnia 5 listopada 1892 l. 50208 nakaz zapłaty sumy wekslowej 975 zł. w. a. z pn.

Powyższy nakaz zapłaty doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Alfredowi Mysłowskiemu do rąk równocześnie w osobie adw. dr. Kwiatkowskiego z zastępstwem adw. dr. Łozińskiego ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszem adyktem Alfreda Mysłowskiego aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście, albo przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył, ileże z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sam sobie przypisze.

We Lwowie, dnia 31 grudnia 1892.

L. 4130 [400 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia Michała Schönberga zamieszkałego rzekomo w Nev Ark-Ohio-Licking „Conty Duringstreat 38 Ameryka“ że pod dniem 2 lipca 1892 l. 4130 Floryan Dutko wniósł przeciw Ryfce Bergman, Hirschowi Schönbergowi, Abrahamowi Schönbergowi i niemu pozew o uznanie, że moc egzekucyjna skryptu dłużnego z daty 23 lutego 1886 do kwoty 65 złotych a. w. ograniczoną zostaje etc. i że do rozprawy sumarycznej wyznaczono audyencyę na dzień 27 lutego 1893 o godzinie 9 przed południem i że dla niego kuratorem ad actum adw. dr. Sterna z Gorlic ustanowiono.

Wzywa się przeto Michała Schönberga, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub innego pełnomocnika sobie ustanowił, albo osobiście do rozprawy stanął.

Biecz, 30 grudnia 1892.

L. 7460 [217 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Sokołowie zawiadamia Altera Bergera, że dlań w sprawie egzekucyjnej Abrahama Pfeffera pto 163 zł. 27 ct. kuratorem Nachmana Schindelheima z Sokołowa ustanowił.

Sokołów, 18 października 1892.

L. 328 [465 2—3]

KUNDMACHUNG.

In Durchführung des mit dem Gesetze vom 25 November 1891 (R. G. Bl. Nr. 164) genehmigten Übereinkommen vom 30 Juni 1891, betreffend den Ankauf der k. k. privilegirten galizischen Carl-Ludwig-Bahn durch den Staat, wird Nachstehendes bekannt gemacht:

Nach § 3 Abf. d. des Übereinkommens werden vom 31 Jänner 1893 angefangen, die noch unverlost im Umlaufe befindlichen Actien der k. k. privil. galizischen Carl-Ludwig-Bahn im Nominalbetrage von 210 fl. ö. W. durch Abstempelung seitens der k. k. Staatsverwaltung in Staatsschuldenverschreibungen umgewandelt, welche mit halbjährig 5 fl. ö. W. ohne jeden Steuer-, Stempel- und Gebührenabzug verzinst und vom 1 Jänner 1900 angefangen, immerhalb längstens 90 Jahren zum vollen Nennwerthe gleichfalls ohne jeden Steuer-, Stempel- und Gebühren-Abzug rückgezahlt werden.

Zum Behufe der Abstempelung der Actien sind dieselben bei der k. k. Staatsschuldenkasse in Wien mittelst Consignation gegen Empfang eines Cassarückscheines zu überreichen.

Die Consigation ist in duplo auszufertigen.

Die erforderlichen Blanquette werden von der k. k. Staatsschuldenkasse unentgeltlich verabfolgt

Die zur Abstempelung überreichten Actien werden nach durchgeführter Amtshandlung der Partei gegen Einlegung des Cassarückscheines wieder erfolgt, und wird der Zeitpunkt dieser Erfolgung durch die k. k. Staatsschuldenkasse bekannt gegeben werden.

Wien, am 18 Jänner 1893.

Die k. k. Direktion der Staatsschuld.
Die k. k. priv. galiz. Carl-Ludwig-Bahn
in Liquidation.

L. 4835 [435 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Lisku zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Bańczaka, że Małka Steiner wniosła przeciw niemu pod dniem 4 grudnia 1891 l. 10801 pozew o zapłatę 36 zł. na który termin do rozprawy drobnostkowej na dzień 13 lutego 1893 wyznaczono i że w sporze tym ustanowiono dla niego kuratora p. Antoniego Kokurewicza c. k. notaryusza w Lisku.

Z c. k. Sądu powiatowego.
Lisko, dnia 30 czerwca 1892.

L. 15624 [431 2—3]

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Joanny Pawliny Korzeniewicz, Maryi Korzeniewicz, Ernestyny Zähringer, Karola Auspach, Fryderyka Auspach, Pawliny Skoczdopole, Pawliny Witkowskiej, Joanny Michaliny Majer Barbary Walentyny Majer, Heleny Majer, Michała Majer syna Joanny, Michała Majer wnuka Joanny i Ignacego Majer ustanawia się kuratora w osobie adwokata dr. Wittlina z Kałusza dla sporu wytoczonego im przez Fryderyka Alberta, Karola i Ernesta Niklausów, Joannę Keller, Michalinę Wojakowską i Eleonorę Majer o własność realności objętej wykazem hip. l. 872 księgi gruntowej Kałusz i doręcza się temuż kuratorowi pozew de praes. 4 września 1892 l. 15624 z terminem na 22 lutego 1893.

O tem zawiadamia się powyższych kurandów względnie ich spadkobierców, ażeby ustanowionemu zastępcy środki do obrony podali lub innego zastępcę sądowi wcześnie wymienili inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd powiatowy.
Kałusz, 31 grudnia 1892.

L. [466 2—3]

P. dr. Antoni Horbaczewski wpisany został z dniem 21 stycznia 1893 na listę adwokatów z siedzibą w Czortkowie.

Z Wydziału Izby adwokatów
Lwów, 21 stycznia 1893.

L. 11715 [434 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Lisku zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Grzybowskiego, że Salamon Gold wytoczył przeciw niemu pozew drobnostkowy o 40 zł 75 ct. a. w. na który termin na dzień 27 lutego 1893 o godzinie 9 rano wyznaczono i w tym sporze dla niego kuratora w osobie Antoniego Kokurewicza c. k. notaryusza w Lisku ustanowiono.

Lisko, 29 listopada 1892.

L. 14371 [436]

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje w myśl przepisu § 22 ustawy z 19 maja 1874 Dz. u. p. nr. 70 do powszechnej wiadomości, że ck. jeneralna dyrekcya austryackich kolei państwowych przez dr. Alfreda Buresza wniosła dnia 21 grudnia 1892 do l. 14371/92 podanie o przeprowadzenie postępowania celem sprawdzenia gruntów pod kolej lokalną z Dębicy do Rozwadowa i Nadbrzezia w powiecie tutejszego sądu, w gminach katastralnych: Tuszyma, Rzemień, Rzochów, Rzyska, Wojsław, Mielec, Złotniki, Chorzelów, Malinie, Tuszów, Jaślany i Padew zajętych, i celem przeniesienia takowych na rzecz ck. skarbu jako wolnych od ciężarów rzeczowych do utworzyć się mającego stałego wykazu hipotecznego księgi kolejowej, oraz o uregulowanie stanu hipotecznego dróg skutkiem budowy kolei powstałych, które to podanie mogą interesowani przeglądać w tutejszym sądzie.

Wzywa tedy ck. sąd powiatowy tych wszystkich, którzyby powyższem żądaniem przeniesienia gruntów kolejowych za pokrzywdzonych się uważali, aby roszczenia swe w nieprzekraczalnym terminie najdalej do dnia 20 marca 1893 tem pewniej w tutejszym sądzie zgłosili, ile że późniejsze zarzuty uwzględnione nie będą, a przywrócenie terminu z powodu zaniedbania nie jest dopuszczalnem.

Prawa rzeczowe, któreby na gruntach do wykazu księgi kolejowej przenieść się mających przeciwko poprzednim posiadaczom kolei dopiero dnia 20 stycznia 1893, jako dnia wywieszenia edyktu w zabudowaniu sądowem, lub po tym dniu nabyte zostały, nie będą uwzględnione przy przeniesieniu gruntów do księgi kolejowej i tylko wtedy będą skuteczne, jeżeli odnośne grunta do księgi kolejowej nie zostałyby przyjęte.

C. k. Sąd powiatowy.
Mielec, dnia 20 stycznia 1893.

L. 10054 [447]

Powiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Hirschbeima, ustanawiając równocześnie do obrony jego praw kuratora do przeprowadzenia sporu w osobie Wasyla Apostoła z Laskowiec, że Reisie Sima 2 im. Rosenberg zam. Ellner wniosła przeciw temuż pozew do tutejszego sądu pod dniem 9 grudnia 1892 l. 10054 o uznanie praw własności do parc. grunt. 1292 i 1293 w Laskowcach położonych, wyk. hip. l. 604 tejże gminy objętych, Jakóba Hirschbeima własnych, a zarazem wzywa się niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Hirschbeima, by miejsce nowego pobytu przed terminem do wniesienia obrony i dalszej rozprawy w tym sporze na dzień 20 lutego 1893 o godzinie 9 przed południem wyznaczonym do wiadomości sądu podał, lub też z ustanowionym kuratorem się porozumiał, albo żeby sobie innego pełnomocnika do obrony swych praw ustanowił i należytych informacyj udzielił, gdyż złe skutki z tego powodu wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Budzanów, dnia 10 grudnia 1892.

L. 208 [421 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż w tutejszym c. k. Sądzie postępowanie spadkowe po zmarłym około 1794 w Królestwie polskiem bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Kazimierzu hr. Szembeku wdrożonem zostało.

Wzywamy niewiadomych z życia i pobytu Józefa Ignacego, Domicelę, i Salomeę Myszkowskich Antoninę Rylską spadkobierców ś. p. Maryi z Tomickich Myszkowskiej aby w przeciągu roku w tutejszym c. k. sądzie obwodowym zgłosili się i oświadczenie się do spadku po Kazimierzu hr. Szembeku tem pewniej wnieśli gdyż inaczej spadek z tymi którzy do spadku tego oświadczyli się i z kuratorem adw. dr. Alojzym Malawskim w Tarnowie dla nich ustanowionym przeprowadzony zostanie.

Wzywamy niewiadomych z imion, nazwisk życia i pobytu spadkobierców ś. p. Getrudy z Tomickich Zarębiny i Julianny z Tomickich Wężykowej dla których adw. dr. Malawskiego w Tarnowie kuratorem ustanowiono aby w przeciągu jednego roku z prawami swemi do tut. ck. sądu obwodowego zgłosili się i oświadczenie do spadku po Kazimierzu hr. Szembeku wnieśli, gdyż inaczej spadek z tymi którzy do spadku oświadczyli się i tytuł prawny dziedziczenia wykazali, przeprowadzonym i w miarę ich praw przyznanym a część spadku nie przyjęta funduszowi przepadłości wydaną będzie.

Tatnów, dnia 12 stybznia 1893.

L. 58714 [418]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w rejestrze handlowym dla firm spółkowych wpisano firmę „Piotrowicz & Schumann“ i przy niej uwidoczniono:

1) że jawnymi spólnikami są Zygmunt Piotrowicz inżynier zamieszkały we Lwowie pod l. 83 ul. Gródecka, i Jan Schumann kupiec we Lwowie pod l. 14 plac Bernardyński:

2) że firma spółki opiewa: „Piotrowicz & Schumann“ a spółka ta swą główną siedzibę ma we Lwowie:

3) że spółka ta czynności swe z dniem 1 stycznia 1890 rozpoczęła, tudzież

4) że każdy z wymienionych spólników do zastępstwa spółki na zewnątrz i do podpisywania firmy tejże spółki jest uprawnionym.

We Lwowie, 13 dnia grudnia 1892.

L. 28350 [414 2—3]

Ogłoszenie.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie postanowił na podstawie §. 24 ustawy z dnia 18 lutego 1878 nr. 30 Dz. p. p. na wniosek c. k. Namiestnictwa ustanowić następujących znawców do ocenienia przedmiotów, wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznych uledz mogących, na rok 1893, a mianowicie:

A) Z zawodu gospodarstwa wiejskiego.

1. Kazimierza Rudnickiego, przełożonego obszaru dworskiego w Strzałkach, powiat Bóbrka.
2. Wiktora Niezabitowskiego, właściciela dóbr w Łankach małych, pow. Bóbrka.
3. Tadeusza Linka, rządcę dóbr w Chodorowie, powiat Chodorów.
4. Tomasza Schwettera, dyrektora dóbr państwa Bohorodczany, powiat Bohorodczany.
5. Franciszka Hessa, dyrektora dóbr państwa Sołotwina, powiat Sołotwina.
6. Norberta Okołowicza, przełożonego obszaru dworskiego w Wołkowcach, powiat Borszczów.
7. Stanisława Wysockiego, właściciela dóbr w Jasienicy, powiat Brzozów.
8. Albina Słoneckiego, właściciela dóbr w Zadarowie, powiat Monasterzyska.
9. Włodzimierza Morawskiego, właściciela dóbr Oleszy, powiat Monasterzyska.
10. Bogusława Horodyńskiego, właściciela dóbr Korsów, powiat Brody.
11. Michała Kukurewicza, byłego rządcę w Toporowie, powiat Łopatyn.
12. Józefa Kopystyńskiego, dzierżawcę dóbr w Potutorach, powiat Brzeżany.
13. Józefa Tyszkowskiego, dzierżawcę dóbr w Kozówce, powiat Kozowa.
14. Tytusa Artura Zarzyckiego, właściciela dóbr Chotylub, powiat Cieszanów.
15. Mikołaja hr. Wolańskiego, c. k. podkomorzego i właściciela dóbr w Pauszowce, powiat Czortków.
16. Józefa Nowosieleckiego, współwłaściciela dóbr Wojtkowej, powiat Bircza.
17. Karola Hetpera, zarządcę domen i lasów z Bolechowa, powiat Bolechów.
18. Szczęsnego Firleja, właściciela dóbr Bojary-Rolów, powiat Medenice.
19. Henryka Głowackiego, właściciela dóbr Liśniowice, powiat Gródek, zamieszkały we Lwowie ulica Łyczakowska l. 3.
20. Jana Breuera, właściciela dóbr w Suchej woli, powiat Janów.
21. Ludomira Cieńskiego, właściciela dóbr Okna, powiat Horodenka.
22. Seweryna Korytkę, właściciela dóbr w Suchodole, powiat Husiatyn.
23. Antoniego Brzuszkiewicza, przełożonego obszaru dworskiego w Chorostkowie, powiat Kopyczyńce.
24. Juliusza Fromla, zarządcę dóbr w Pawłosiowie, powiat Jarosław.
25. Zdzisława Liskowackiego, dzierżawcę dóbr Nohaczowa, powiat Jaworów.
26. Klemensa Torosiewicza, właściciela dóbr w Ostrowie, powiat Busk.
27. Stanisława Łodyńskiego, właściciela dóbr Nahorce małe, powiat Kamionka Strumiłowa.
28. Romana kniazia Puzynę, właściciela dóbr w Gwoździcu, powiat Gwoździec.
29. Walerego Łysakowskiego, właściciela dóbr w Korsowie, powiat m. d. Kołomyja.
30. Franciszka Mathiasa, zarządcę dóbr w Jasionowie górnym, powiat Kosów.
31. Marcelego Nadziaka, właściciela dóbr Serednica, powiat Ustrzyki dolne.
32. Dawida Abrachamowicza, właściciela dóbr Siemianówki, powiat Szczerzec.
33. Czesława Lekczyńskiego, właściciela dóbr w Remenowie, powiat Lwów m. del. S. II.
34. Romualda Makarewicza, dyrektora Towarzystwa wzajemnej pomocy oficyalistów prywatnych we Lwowie.
35. Karola Reinera, emeryt. radcę budownictwa we Lwowie.
36. Jana Stelcera, emeryt. rządcę dóbr kameralnych we Lwowie.
37. Adolfa Grochowalskiego, detaksatora sądowego we Lwowie.
38. Andrzeja Broniewskiego, c. k. nadleśniczego we Lwowie.
39. Józefa Gizowskiego, właściciela dóbr Mokrzany wielkie, powiat Sądowa Wisznia.
40. Stanisława hr. Stadnickiego, właściciela dóbr, prezesa Rady powiatowej w Mościskach, posła na Sejm krajowy, powiat Mościska.
41. Antoniego Iwanickiego, właściciela części dóbr w Cucyłowie, powiat Nadwórna.
42. Kazimierza Zarębę, dzierżawcę dóbr w Uhrynowie, powiat Podhajce.
43. Jakóba Sikorskiego, byłego rządcę dóbr hiskupich w Przemyślu.
44. Zenona Nowosieleckiego, dzierżawcę dóbr Kniażyce, powiat Niżankowice.
45. Hipolita Bohdana, właściciela dóbr Zadwórze, powiat Gliniany.
46. Hilarego Tretera, właściciela dóbr Laszki królewskie, powiat Gliniany, mieszkającego we Lwowie.
47. Wiktora Kopystyńskiego, dzierżawcę dóbr Kuropatniki, powiat Bursztyn.
48. Wincentego Żelechowskiego, właściciela Hrehorów, powiat Rohatyn.
49. Władysława Spaustę, dzierżawcę dóbr Tatarynowa, powiat Komarno.
50. Ludwika Balickiego, właściciela dóbr w Wykotach, pow. m. d. Sambor.
51. Wojciecha Wasilewskiego, właściciela dóbr w Siemuszowej, powiat m. d. Sanok.
52. Antoniego Cegleckiego, właściciela dóbr w Krasnem, powiat Grzymałów.
53. Stefana Moysę Rosochackiego, właściciela dóbr Rudniki, powiat Śniatyn.
54. Włodzimierza Zagórskiego, właściciela dóbr Dzurów, powiat Zabłotów.
55. Feliksa Obertyńskiego, właściciela dóbr Sawczyn, powiat Sokal.
56. Wacława Fabiańskiego, właściciela dóbr w Poturzycy, powiat Sokal.
57. Jana Burzyńskiego, właściciela dóbr w Uhrynowie górnym, powiat m. d. Stanisławów.
58. Aleksandra Rodakowskiego, właściciela dóbr w Jeziorku, powiat Halicz.
59. Franciszka Topolnickiego, właściciela dóbr w Posadzie Chyrowskiej, powiat Starasól.
60. Juliusza Barańskiego, właściciela dóbr w Łukawicy niżnej, powiat Stryj.
61. Aleksandra Stojałowskiego, właściciela realności w Stryju.
62. Ks. Franciszka Sawę, łac. proboszcza i prezesa Rady powiatowej w Tłumaczu.
63. Józefa Kaliniewicza, dzierżawcę dóbr Plebanówka, powiat Trembowla.
64. Tomasza hr. Dzieduszyckiego, właściciela dóbr w Korolówce, powiat Tłuste.
65. Maryana Kemplicza, współwłaściciela dóbr w Myszkowie, powiat Zaleszczyki.
66. Franciszka Czerniakowskiego, właściciela dóbr w Klimkowcach, powiat Nowesioło.
67. Juliusza Kopczyńskiego, właściciela dóbr w Roznoszyńcach, powiat Zbaraż.
68. Bronisława Ujejskiego, właściciela dóbr Sewerynka, powiat Olesko.
69. Stanisława Pawlikowskiego, właściciela dóbr Bereźnica królewska, powiat Żydaczów.
70. Leona Jarzymowskiego, właściciela dóbr Tejsarowa, powiat Żydaczów.

B) Z zawodu leśnictwa.

1. Ludwika Ungera, c. k. rządcę dóbr kameralnych w Dobromilu.
2. Karola Hetpera, ck. rządcę lasów i domen w Bolechowie.
3. Emanuela Mascheka, nadleśniczego w Ludwikówce, powiat Dolina.
4. Konstantego Linderskiego, leśniczego w Jaworowie.
5. Władysława Lisowskiego, c. k. zarządcę domen i lasów w Rypiance, powiat Kałusz.
6. Władysława Kornickiego, c. k. zarządcę domen i lasów w Kałuszu.
7. Artura Gretschla, nadleśniczego państwa Busk w Grabowy, powiat Kamionka Strumiłowa.
8. Józefa Krupińskiego, c. k. zarządcę lasów i domen w Berechach dolnych, pow. Ustrzyki dolne.
9. Antoniego Romańskiego, egzamin. leśniczego i przełożonego obszarów dworskich w Winnikach.
10. Andrzeja Broniewskiego, c k. nadleśniczego we Lwowie.
11. Romualda Makarewicza, egzamin. leśnika i dyrektora Towarz wzajemnej pomocy oficyalistów prywat. we Lwowie.
12. Edwarda Bilińskiego, samoistnego gospodarza leśnego, dzierżawiącego obecnie folwark Cisowa, powiat Przemyśl.
13. Floryana Stormke, leśnika i właściciela dóbr Lipowice, powiat Przemyślany.
14. Wilhelma Kropaczka, nadleśniczego w Jaśliskach, powiat Rymanów.
15. Bronisława Rozwadowskiego, właściciela w Turówce, powiat Skałat.
16. Antoniego Cihlara, jeneralnego zarządcę dóbr w Spasie, powiat Staremiasto.
17. Alfreda Schmatterę, emeryt. zarządcę dóbr państwa Skole, zamieszkałego w Tuchli, powiat Skole.
18. Franciszka Tischego, właściciela realności w Sieniawie, powiat Zbaraż.

C) Z zawodu budownictwa.

1. Michała Wiszniewskiego, budowniczego w Brzeżanach.
2. Stanisława Rutkowskiego, budowniczego w Jarosławiu.
3. Karola Reinera, emeryt. c. k. radcę budownictwa we Lwowie.
4. Juliana Cybulskiego, budowniczego we Lwowie.
5. Adolfa Kuhna, architektę i budowniczego we Lwowie.
6. Ludwika Ramulta, budowniczego we Lwowie.
7. Ludwika Radwańskiego, autoryzowanego inżyniera cywilnego we Lwowie.
8. Zygmunta Kędzierskiego, autoryzowanego inżyniera cywilnego we Lwowie.
9. Wincentego Rawskiego, autoryzowanego architektę we Lwowie.
10. Michała Zajączkowskiego, autoryzowanego inżyniera cywilnego i budowniczego w Przemyślu.
11. Franciszka Gamskiego, przedsiębiorcę budowli w Przemyślu.
12. Józefa Jägermana, autoryzowanego inżyniera cywilnego w Stanisławowie.
13. Alojzego Muzykę, właściciela realności i przedsiębiorcę budowli w Stryju.
14. Józefa Hawliczka, emeryt. c. k. nadinżyniera w Stryju.
15. Karola Negrusza, budowniczego miejskiego w Samborze.

D) Z zawodu fabrykantów.

1. Rudolfa Süttnera, właściciela fabryki kotłów w Kołomyi.
2. Franciszka Vinzenza, właściciela dystylarni nafty w Sopowie, powiat Kołomyja.
3. Juliusza Mikolasza, właściciela fabryki spirytusu we Lwowie.
4. Józefa Adama Baczewskiego, właściciela fabryki spirytusu we Lwowie.
5. Jana Pachmana, właściciela realności i fabrykanta kotłów w Stanisławowie.

E) Dla przedmiotów górnictwa.

1. Leona Syroczyńskiego, inżyniera górnictwa przy Wydziale krajowym we Lwowie.
2. Roberta Domsa, właściciela kopalni i młyna parowego, zamieszkałego we Lwowie.
3. Karola Kisielkę, właściciela kopalni, zamieszkałego we Lwowie.
4. Cypryana Ciepanowskiego, zaprzysiężonego inżyniera górniczego w Przemyślu.

Simonowicz w. r.

Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie, dnia 13 hrudnia 1892.

Matkowski w. r.

L. 244 [398 3—3]

Jego Excellencya Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego mianował na mocy §. 301 pk. dla I. zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych w roku 1893 przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu, Prezydenta tegoż sądu przewodniczącym zaś Radców Antoniego Reinwartha, Karola Ze... nera, dr. Tadeusza Poźniaka, Jerzego Kuźmę i Józefa Schabenbecka zastępcami Przewodniczącego sądów przysięgłych.

Posiedzenia tej kadencyi rozpoczną się dnia 6 marca 1893 o godzinie 9 przed południem.

Prezydyum c. k. sądu obwodowego

Tarnopol, dnia 17 stycznia 1893.

L. 11692 [357 3—3]

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomą z pobytu Franciszkę Denkiewicz, że w sprawie Markusa Ehrlicha przeciw niej ustanowiono dla niej kuratorem dr. Alsa z sybstytucyą dr. Leckera w Rzeszowie, którym takowa o sobie donieść i środki obrony podać winna.

Rzeszów, 31 grudnia 1892.

L. 20478 [330 3—3]

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Ferdynanda Gamskiego, że na prośbę Stanisławowskiego Banku związku właścicieli realności i gruntów uchwałą tegoż sądu z dnia 26 października 1892 l. 16408 w sprawie egzekucyjnej tegoż Banku przeciw Ignacemu Kropiwnickiemu pto 224 zł. dozwolona została przymusowa licytacya 1/3 realności wyk. hip. 194 gminy kat. Stanisławów objętej, i że tę uchwałę doręczono ustanowionemu dla niego kuratorowi adwokatowi dr. Rosenbergowi, przyczem wzywamy go by rzeczonemu kuratorowi wcześnie do ochrony jego praw potrzebną informacyę udzielił lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił.

Stanisławów, dnia 28 grudnia 1892.

L. 13800 [317 3—3]

C. k. Sąd obwodowy wzywa niewiadomego posiadacza wkładkowej książeczki kasy oszczędności miasta Sambora l. 9853 z daty 21 stycznia 1884 wystawionej na rzecz Bronisławy Polańskiej opiewającej na kwotę 214 zł. 75 ct. ażeby takową w przeciągu 6 miesięcy od trzeciorazowego umieszczenia edyktu w dzienniku urzędowym „Gazety lwowskiej" sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożył, ileże po upływie terminu wspomnianego książeczka rzeczona amortyzowaną zostanie.

Sambor, 13 grudnia 1892.

L. 120 [385 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Nowemsiole w sprawie egzekucyjnej Hersza Gelbbanda przeciw Hance Hudyma pto 60 zł. aw. zpn. ustanawia dla niewiadomej z miejsca pobytu Hanki Hudyma kuratorem ad actum w osobie Hrycia Korykiego z Palczyniec i zarządza zarazem doręczenie tus. uchwały t. bularnej z dnia 7 października 1892 l. 4838 do rąk kuratora.

O tem uwiadamia się Hankę Hudyma z wezwaniem, by swoje miejsce pobytu tutejszemu sądowi zapodała lub też możliwie jej służących środków obrony ustanowionemu kuratorowi dostarczyła, gdyż inaczej sprawa ta z kuratorem przeprowadzoną będzie.

Nowesioło, 11 stycznia 1893.

L. 11726 [328 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Stefańskiego jako ojca prawnego zastępcę małol. Anny Stefańskiej, że przeciw niej i innym wytoczył Jan Twaróg spór o własność i oddanie gospodarstwa pod lk. 114 w Jaszczwi i że ustanowiono dla niego kuratorem dra Feliksa Czajkowskiego adwokata w Krośnie, któremu ma ze swej strony udzielić dowodów, lub też przedstawić sądowi innego pełnomocnika.

Krosno, dnia 21 grudnia 1892.

L. 7991 [278 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Nisku ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Mojżesza Schlangera z Jeżowego kuratorem Sendera Schlangera z Jeżowego i doręcza ostatniemu tut. sądową uchwałę z dnia 28 października 1892 l. 7991 dozwalającą ostrzeżenie prawa nadzastawu dla sumy 77 zł. 48 ct. w. a. zpn. na rzecz Markusa Kornblau w stanie biernym realności wyk. hip. 412 gminy katastralnej Jeżowe objętej Małki Kranz własnej na wierzytelności w poz. 1 w sumie 300 zł. na rzecz Mojżesza Schlangera zaintabulowanej.

Nisko, 28 października 1892.

L. 11550 [254 3—3]

Seitens des k. k. Bezirksgerichtes in Kuty werden die unbekannten Aufenthaltsortes Adolf Mossang und Karl Mossang verständigt, dass Freide Kamil unterm 26 September 1892 Zł. 11550 wider Meschulim Windreich, Emllie Górka, Camillo Mossang, Malwine Mossang, den minderjährigen Emanuel Mossang, sowie wider Adolf Mossang und Karl Mossang eine Klage auf Bewilligung der Ausfolgung der beim k. k. Steuer als zivilgerichtlichen Depositenamte sub Jour. Art. 93/85 erliegenden Staatsschuld-Verschreibungen vom 1 Juli 1868 Nr. 770108, 770110, 770109, 770111 und 770112 jede a 100 fl. sammt den entfallenden Coupons ausgetragen hat.

Zur Verhandlung in dieser Rechtssache wurde eine Tagfahrt auf den 25 April 1893 um 9 Uhr Vormtgs anberaumt.

Für Adolf Mossang wurde ein Curator in Person des Advocaten Dr. Loria, für Karl Mossang ein Curator in Person des Advocaten Dr. Kestenband, beide aus Wiźnitz bestellt, und es werden Adolf Mossang und Karl Mossang aufgefordert, den bestellten Vertretern ihre Behelfe voranberaumten Tagsatzung mitzutheilen oder einen anderen Sachwalter dem Gerichte namhaft zu machen.

K. k. Bezirksgericht.

Kuty, den 7 November 1892.

L. 6031 [225 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Muszynie zawiadamia niewiadomego Aftana Polańskiego iż dla niego ustanowił kuratora w osobie Hawryły Susidki z Powroźnika celem doręczenia rezolucyi tabularnej z dnia 25 października 1891 l. 1057 w sprawie zgłoszenia egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 200 zł. z pn. jako dawnego ciężaru do realności, lwh. 29, 277, 216, 228, 284, 219 w Powroźniku wniesionego przez Karola Bartka, oraz wskutek sprzeciwów l. 4363.4364 i 4365.

Muszyna, 5 listopada 1892.

L. 4347 [226 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Olesku zawiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu Justynę Mandybur urodzoną Kowalczuk, że celem doręczenia jej tusądowej uchwały tabelarnej z 30 listopada 1891 l. 8551 ustanowił dla niej kuratorem Bazylego Supronowskiego z Sokołówki.

Olesko, 16 czerwca 1892.

L. 13328 [212 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Filaka z Jasionki, iż pod dniem 24 maja 1892 l. 7026 wniósł przeciw niemu i Wasylowicz Gybie ck. uprz. galic. Zakład kredytowy włościański w likwidacyi we Lwowie pozew egzekucyjny o zapłacenie 19 rat po 3 zł. wa. zpn., i że w sprawie tej usta nowiono dla nieobecnego kuratorem p. adw. dra Sterna w Gorlicach któremu rezolucyę z dnia 14 czerwca 1892 l. 7026 na powyższy pozew wydaną doręczono.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, d. 23 października 1892.

L. 5641 [484 1—3]

C. k. Sąd pow. m. deleg. s. I. we Lwowie oznajmia nieobecnemu Kazimierzowi Dąbrowskiemu. że przeciw niemu przez Bank wzajemnych ubezpieczeń „Slavia“ pozew o zapłacenie kwoty 1 8 zł. 15 ct. w. a. wyniesionym został.

Gdy miejsce pobytu Kazimierza Dąbrowskiego, nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum adw. dr. Paździerę a tegoż zastępcą adw. dr. Dąbrowskiego i wyznaczając termin do rozprawy sumarycznej na dzień 21 lutego 1893 o godzinie 4 po połud. w sali rozpraw nr. III. pozew ten kuratorowi się doręcza.

Wzywa się zatem Kazimierza Dąbrowskiego, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. Sądu pow. m. deleg. S. I.

Lwów, 31 marca 1891.

L. 17908 [316 1—3]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Szymona Zorna że na pozew Banku dla handlu i przemysłu w Stryju de praes. 31 grudnia 1892 l. 17908 wydał uchwałą z dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 zł. zpn. i takowy doręcza w osobie adw. dr. Leona Witza z substytucyą adw. dr. Justyna Witza ustanowionemu kuratorowi.

Wzywa się zatem Szymona Zorna ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił lub innego zastępcę zamianował i sądowi podał do wiadomości, ileże w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wynikłe własnej winie przypisać musi.

Sambor, 31 grudnia 1892.

L. 18042 [355 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu wdraża na prośbę Markusa Weissmanna postępowanie amortyzacyjne względem książeczki Przemyskiej kasy oszczędności nr. 7745 wystawionej 22 grudnia 1881 na imię nieletniego Markusa Weissmanna, na kwotę 994 95 ct. opiewającej, która z dniem 30 czerwca 1892 po potrąceniu pobranych kwot i doliczeniu procentów wynosiła kwotę 247 zł. 49 ct.

Obecnego posiadacza tej książki wzywamy tedy, by w czasie sześciu miesięcy licząc od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu, książeczkę w sądzie złożył, łub sw prawa zgłosił, ile że po upływie tego terminu książeczka wspomniana na żądanie Markusa Weissmanna za umorzoną uznaną zostanie.

Przemyśl, 17 grudnia 1892.

L. 97 [353 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Szczepana Grzybka iż przez Izaaka Riegelhaupta wniesionym został przeciw niemu pozew wekslowy pto 33 zł. 90 ct. który wraz z wydanym na tegoż podstawie nakazem zapłaty doręczonym został ustanowionemu kuratorowi p. adw. dr. Barbackiemu w Nowym Sączu i wzywa Szczepana Grzybka, by dla obrony swych praw bądź sam się zgłosił, bądź pełnomocnika sobie ustanowił.

Nowy Sącz, 7 stycznia 1893.

L. 11781 [368 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Feibisza Turkeltauba iż celem doręczenia mu ts. uchwały z 4 maja 1891 l. 3035 w sprawie egzekucyjnej Jakóba Halberthala przeciw Towarzystwu zaliczkowemu w Pomorzanach pto 298 zł. zpn wydanej ustanowił dlań kuratora w osobie adwokata dr. Kiniowera w Zborowie i temuż powyższą uchwałę doręczył.

C. k. Sąd powiatowy.

Zborów, dnia 12 grudnia 1892.

L. 7791 [399]

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości że w registrze dla firm pojedynczych na stronicy 118 pod poz. 234/1 zanotował na dniu 3 grudnia 1892 przy firmie „Herman Sachs“, której używa Hirsch Leib vel Herman Sachs od dnia 21 maja 1887 jako utrzymujący handel towarów mieszanych korzennych i nafty w Oświęcimiu iż tenże Herman Sachs zgłosił do wpisu kontrakt małżeński zawarty pomiędzy nim a Eleonerą (Zlatą) Silbiger na podstawie aktu notaryalnego z daty Tarnów 10 maja 1892 l. r. 7509.

Wadowice, 31 grudnia 1892.

L. 6273 [365 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia nieobecnego Jana Straussa syna Jerzego że uchwałą z 20 stycznia 1892 l. 9228 zarządził na jego rzecz intabulacyę prawa własnośsi do parc. grunt. l. 1799 w Żełdcu dotąd od Filipa Gottfrieda należącej zaś nieobecną Elżbietę z Baberów Strauss że uchwałą z 31 marca 1892 l. 9419 zarządził Sąd w księdze gruntowej dla gminy Żełdec adnotacyę podziału parcel gruntowych l. 1961 i 1963 na nowe parcele gruntowe l. 1961|1, 1961|2, 1963|1, 1963|2 a następnie intabulacyę prawa własności do parc. gr. l. 1961|2 i 1963|2 na rzecz Elżbiety Strauss zaś parc. grunt. l. 1961|1 i 1963|1 na rzecz Karoliny Gottfriedowej i że dotyczące uchwały tabularne wraz z oryginałami załączek ustanowionemu dla tych nieobecnych kuratorem ad actum Jakóbowi Strauss z Henrykówki doręczono.

Kulików, 20 września 1892.

L 6282 [329 1—3]

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Łozińskiego, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 27 lutego 1892 l. 854 dozwalająca zaintabulowanie na rzecz powiatowego towarzystwa zaliczkowego w Brzeżanach prawa zastawu dla 150 zł. zpn. w stanie biernym będących jego własnością 28/144 części realności lwh. 476 dla Brzeżan ustanowionemu dla niego kuratorowi adwokatowi dr. Schüsslowi z Brzeżan doręczoną zostaje.

Brzeżany 10 grudnia 1892.

L. 28761 [349]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firmę: „Wyrób wódki i wypas bydła w Tartakowie Zbigniewa hr. Lanckorońskiego“ z tem wpisano, że firmę tę jej właściciel „Zbigniew hr. Lanckoroński“ własnoręcznie podpisywać będzie.

We Lwowie, dnia 9 lipca 1892.

L. 58913 [350]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firmę „Stanisław Łomnicki“ wyrób piwa w Warężu z rejestru handlowego dla firm pojedynczych wykreślono.

We Lwowie, dnia 31 grudnia 1892.

L. 7457 [331]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy Adolf Bensak, której tenże używa jako dzierżawca hotelu w Oświecimiu i podpisywać będzie swem imieniem i nazwiskiem.

Wadowice, 3 grudnia 1892.

L. 14494 [339 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ustanawia w sprawie egzekucyjnej Izaaka Dessera przeciwko z miejsca pobytu niewiadomemu Tomaszowi Pośkowi pto 210 zł. wa. zpn. kuratorem adw. dr. Gustawa Ujejskiego dla Tomasza Pośko i wzywa go, ażeby się z ustanowionym dla niego kuratorem porozumiał lub innego zastępcę sądowi przedstawił.

Ropczyce, 31 grudnia 1892.

L. 6512 [352]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedyńczych, firmy „Rafinerya nafty Adama Skrzyńskiego A Skrzyński“ której używa Adam Skrzyński jako właściciel rafineryi nafty w Libuszy.

Jasło, dnia 14 stycznia 1893.

L. 24950 [405 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Aleksandra Bahlmana że Mojżesz Hersch Erdheim przeciw niemu pozew o zapłacenie sumy 500 zł. pod dniem 19 września 1892 l. 24950 w tutejszym sądzie wniósł, na który to pozew do rozprawy wedle postępowania sumarycznego termin na dzień 27 marca 1893 o 9 rano w tutejszym sądzie wyznaczono i dla niego kuratora w osobie adw. dr. Fruchtmana w Drohobyczu zamianowano.

Wzywa się zatem powyższego, aby temu kuratorowi potrzebne środki do obrony udzielił lub też innego zastępcy sobie ustanowił, gdyż inaczej złe skutki stąd powstałe sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 30 września 1892.

L. 10451 [362 1—3]

Celem doręczenia rezolucyi hipotecznej z dnia 4 kwietnia 1892 l. 1508 dla niewiadomej z miejsca pobytu Karoliny Nawratil ustanowiono kuratora Jana Wróbla z Uścia solnego.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, 22 listopada 1892.

L. 3710 [404 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Delatynie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Jurka i Petra Turczyniaków, że celem doręczenia tymże tus. uchwały z dnia 30 czerwca 1891 l. 7188 w sprawie egzekucyjnej Wydziału Rady powiatowej w Nadwórnej jako cessyonaryusza c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Jurkowi Turczyniakowi pto 100 zł. jak i celem dalszego zastępywania tychże w tej sprawie kuratorem ad actum Onufrego Semeniuka z Luha dla nich ustanowiono.

Wzywa się zatem tychże nieobecnych aby ustanowionemu dla nich kuratorowi wszelkie środki do obrony ich praw służyć mogące dostarczyli, lub innego kuratora ustanowili, gdyż inaczej szkodliwe dla nich z tego zaniedbania skutki wypłynąć mogące sami sobie będą musieli przypisać.

Delatyn, dnia 30 września 1892.

L. 2500 [401 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Starejsoli w sprawie Szmerla i Herscha Rosenbauma Jossel Rosenbaum, Lei Rosenbaum i Ryfki Rosenbaum taż ostatnia imieniem własnem tudzież jako matki i opiekunki, mał. Eisiga i Dawida Rosenbaumów na ręce Josla Rosenbaum w Samborze przeciw Esterze Reisnerowej jako cesyonaryuszce Mojżesza Rasnera z życia i miejsca pobytu niewiadomej, a w razie jej śmierci tejże z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom przez ustanowić się mającego kuratora i edykta w sprawie o 300 zł. w. a. z pn. ustanawia pana Mordka Szwarzmana kuratorem dla pozwanej uwzględnie jej spadkobierców.

C. k. Sąd powiatowy.

Starasól, dnia 9 czerwca 1892.

L. 55274 [472]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem że firmę „Naftali Fraenkel“ handel towarami korzennymi we Lwowie z rejestru handlowego dla firm pojedyńczych wykreślono.

We Lwowie, dnia 10 grudnia 1892.

Doniesienia prywatne.

Uwiadomienie. 173

W kancelaryi urzędu zastawniczego „Pii Montis“ kościoła ormiańsko-katedralnego lwowskiego, będą dnia 6 marca 1893 r. z rana od 9 do 2 godziny z południa przez publiczną licytacyę sprzedawane złoto, srebro i klejnoty, zastawione a nieoprocentowane w czasie od dnia 1 listopada do końca grudnia 1891 r. od nr. 13041 do nr. 15819 włącznie

Lwów, dnia 24 stycznia 1893.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie. 125

Dla panów fotografów i amatorów fotografii!

polecają

Hamel i Feigl we Lwowie ul. Kopernika l. 21 71

najlepszy papier celuloidowy i albuminowy.

Zlecenia na wszelkie artykuły wchodzące w zakres fotografii tak w miejscu jak i na prowincyi wykonuje się jak najszybciej i skrupulatnie. Przy większym odbiorze rabat.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem centa, tłustym petitem 2 centy.

Od 1 stycznia 1893 zaprowadzamy niniejszą rubrykę w inseratowym dziale po 1 cencie słowo drukiem petitowym, po 2 centy od słowa tłustym petitem lub jego miejsca. 62

Choroba św. Walentego. Wypróbowany środek przeciw chorobie Walentego, epilepsyi lub chorobą wielką zwanej, ma do sprzedania Hanczakowski-Schwestka, Lwów, Teresy 18. 170

Każda

gospodyni skorzysta ze sposobności, że zima ma się ku schyłkowi i wszystkie towary teraz taniej kupić można Znajdzie tam i

panienka

ciepłe zimowe flanelowe i trykotowe kaftaniki. W ogóle wszystkie towary zimowego sezonu taniej

dostanie

teraz u M. Weina, Lwów, plac Trybunalski l. 1, gdzie zaopatrzyć można dzieci, panienki, panie, siebie i

męża. 155

ANTONI KAFKA

przedtem

Antoni Koželoužek

Lwów, Rynek l. 29,

poleca na obecny sezon najnowsze kapelusze filcowe twarde i miękkie w fasonach najmodniejszych własnego wyrobu.

Utrzymuje na składzie wielki wybór kapeluszy i cylindrów

HABIGA

oraz poleca wielki wybór

chapeau-claque

Przyjmuje cylindry i kapelusze do odnawiania, farbowania i prasowania.

Cenniki wysyła na żądanie franko.

(Biuro Impressa) 176

Już wyszło drugie wydanie

Schenkera

Kuryera kolejowego

Cena egzemplarza 20 ct.

Do nabycia we wszystkich trafikach, księgarniach, stacyach kolejowych.

Skład główny u L. Plohna

Biuro dzienników i ogłoszeń

Lwów, ul. Karola Ludwika l. 9. 172

Zdrowie palących!

Senzacyjne tutki nieklejone „Sanitas“ z watą wkładową **dra Brunsa** odpowiadają wszelkim wymogom hygienicznym.

Wata odtłuszczona znajdująca się w każdej tutce „Sanitas“ wsiąka tłuste i szkodliwe soki nikotynowe przez co papier regularnie i dobrze się pali, i przeszkadza wpadnięciu części tytoniowych przez karton (munsztuk) do ust.

Łaskawe zlecenia uskutecznia odwrotną pocztą

Skład komisowy tutek „Sanitas“

w trafice przy pl. kapitulnym 3

we Lwowie.

Tutki te są na składzie we Lwowie: **Główna trafika** w rynku i znaczniejsze małe trafiki, Drogerya Leszka **Cukiera** ul. jagiellońska 8, handle: Etablissement **Elster** ul. sykstuska 3 i plac G[...]chowski h 2, J Ważnego ul Czarneckiego, Ed **Pietrzyckiego** ul. pańska 126

Jan Ihnatowicz

Fabryka we Lwowie, ul. Sykstuska 25. Sklepy własne: ul. Kopernika l. 3 i ul. Halicka l. 11 — Filie w Krakowie Sukiennice l. 20 i w Czerniowcach Rynek l. 12.

Nigretina

Wyborny środek do natychmiastowego farbowania włosów na trwały i piękny kolor czarny lub ciemny; jest zupełnie nieszkodliwy i w zastosowaniu bardzo prosty. — Cena 1 złr.

Srodki do wywabiania plam:

Oxalina, wywabia plamy z kurzu, potu, tłus[...] [illegible] plam [illegible] — [illegible] [illegible] i 3[...] **Etilina**, wywabia plamy z [...] [...]odki, flakon 25 ct **Jawelina**, wywabia p[...] ow[...]cowe i z wina czerwonego, flakon 20 ct. **Oksalina**, wywabia plamy powstałe z rdzy, kr[...] i atramentu. **Brazylina** m[...] czarne wypłowiałe i poplamione prane w Brazylinie odzyskują pierwotny kolor i poły[...]ki [...] 8 ct. — **Qwilaju**, do prania wełnianych i jedwabnych materyi pakiecik 6 ct **Mydło żółciowe**, do wywabiania plam zastarzałych [...] sztuka 25 ct.

Najprzód, czernidło glicerynowe

pachnące do obuwia, daje pi[...] połysk [...] i chroni od pękania, pudełko po 10 [...] 30 i 50 ct.

Smarowidło litewskie

do obuwia i skór, mięk[...] skórę, czerni ją nieprzemakalną i trwałą, pudełko po 10 20, 50 ct. i 1 zł.

Atrament czarny kampeszowy

nie pleśnieje, nie osadza się, piór nie psuje, jest zawsze czarny i płynny i zupełnie nieszkodliwy, flaszeczka po ct. 10, 15, 20, 30, i 50 ct.

Atrament niebieski, fioletowy, zielony i czerwony flaszka 10 i 51 ct.

Farby do stempli

niebieska, fioletowa, czerwona, czarna, flaszeczka po 15 cent.

Atrament do znaczenia bielizny bez gumy flaszka 30 ct. 40

Powyższe wyroby za cenne i doskonałe własności zostały wyszczególnione 10 medalami zasługi i 2 dyplomami uznania

Czerwone wina z Erlau

21

można dostać u dr. Pawła Danilewics'a, starszego fizyka komitatowego w Erlau na Węgrzech. Najmniejsza ilość jeden hektoliter. Od 1 stycznia 1893 także 56 litrów. Ceny za litr zł 1, 1.50 także 2 zł. Przy obstalunkach poprzednia przesyłka połowy ceny t. j. 50 prc. się żąda. Za naturalność i najlepszą jakość wina ręczy się.

Nowo otworzony

Skład materyałów aptecznych

Leszka Cukiera

we Lwowie, ulica Jagiellońska l. 8

poleca po najtańszych cenach

materyały apteczne, środki wzmacniające, Cognac mala[...], wina lecznicze, środki uniwersalne, artykuły gumowe, chirurgiczne i autoseptyczne, perfumerye francuską i angielską, **bardzo tanio.**

Zamówienia z prowincyi uskutecznia od [...]

Wyszczególniona na 10-ciu wystawach

Rodzima

Przeczyszczająca

SÓL MORSZYŃSKA

sporządzana pod kontrolą Towarzystwa lekarzy Galicyjskich

do nabycia 59

we wszystkich większych aptekach i składach wód mineralnych.

Lądem

sprowadzoną najlepszą rossyjską prawdziwą karawanową

HERBATĘ

poleca Szanownej P. T. Publiczności

najtaniej

jedyny wyłączny skład herbat

Adolf Singer

Lwów, ul. Sykstuska l. 17.

Na prowincyę wysyłam od 1 kilogr. franko. 116

Karol [...] Bałłaban

we Lwowie ul. halicka 23.

HERBATA KAWA

Chińsko-rosyjska		4 [...] klg. opłacana do każdej stacyi pocztowej w kraju	
klg. Congo cesarski	2 zł.	Ceylon gruboziarnista najlepsza	10 zł.
„ Familijna w pudełku	3 zł.	„ średnia „	10 zł. 40
½ „ „ bez „	2 zł. 80	Kuba wyśmienita . .	10 zł.
½ „ „ bardzo dobra	1 zł. 80	Laquaira gruboziarnista	9 zł. 60
„ Melange de Moskau w pud.	4 zł.	Quatemala	9 zł. 20
½ „ „ „ „ bez „	3 zł. 80	Mokka arabska	10 zł. 80
„ Imperial w pudełku	5 zł.	Jawa złota . . .	10 zł. 80
„ Wysiewek herbacian.	1 zł 60	Ceylon perłowa	10 zł. 80

KAROL BAŁŁABAN 181

Hamel i Feigl, Lwów ul. Kopernika 21

[...] zbliżającym się

sezonie budowlanym

polecają

klozety, rury klozetowe, zlewy, zupełne urządzenia kąpielowe dla prywatnych pomieszkań, patentowane hermetyczne zamknięcia kanałowe, zamknięcia wstrzymujące fetory w pisoarach i wodociągach etc. etc.

polecają

HAMEL i FEIGL

Lwów, ul. Kopernika 21. 69

WINA

tylko w doborowych gatunkach, tak krajowe jako też i zagraniczne

poleca 28

JAN LUDWIG

handel win założony w roku 1811.

we Lwowie, ulica Krakowska l. 7.

Abonament

na wszystkie pisma krajowe i zagraniczne

po cenach oryginalnych

z dostawą do domu lub bez takowej

przyjmuje

Biuro dzienników i ogłoszeń

L. PLOHNA,

ul. Karola Ludwika l. 9, we Lwowie. 72

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera [...] (Zarządca Wł. J. Weber). Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich